

schampere

Hét onafhankelijke studentenblad van de Universiteit Gent

$$\vec{a}' = \frac{d\vec{v}}{dt} = \frac{d^2\vec{r}}{dt^2} = \frac{d^2r}{dt^2} \vec{u}_r + 2 \frac{dr}{dt} \frac{d\vec{u}_r}{dt} + r \frac{d^2\vec{u}_r}{dt^2}$$

$$P(25 \leq X \leq 40) \Rightarrow P(X \leq 40) - P(X \leq 25)$$

$$\downarrow$$

$$P(X' \leq 40,5) - P(X' \leq 24,5)$$

$$= P\left(Z \leq \frac{40,5 - 30}{4,58}\right) - P\left(Z \leq \frac{24,5 - 30}{4,58}\right)$$

$$= P(Z \leq 2,29) - P(Z \leq -1,09)$$

$$= 0,9982 - 1 - P(Z \leq -1,09)$$

$$= 0,9982 - 0,1423$$

$$= 0,8559$$

$$W = F \cos \alpha \cdot \Delta x \cdot \cos \alpha = m \cdot a \cdot \Delta x$$

$$= m \cdot a \cdot v_g \cdot \Delta t \quad (\text{EVRB})$$

$$= m \cdot \frac{\Delta v}{\Delta t} \cdot \frac{v_0 + v}{2} \cdot \Delta t$$

$$= m \cdot (v - v_0) \cdot \frac{v_0 + v}{2}$$

$$= \frac{1}{2} m (v^2 - v_0^2)$$

$$= \frac{1}{2} m \cdot v^2 - \frac{1}{2} m \cdot v_0^2$$

$$\parallel \vec{r} \parallel = \Delta E_{kin} = E_{kin} - E_{kin,b}$$

$$\vec{r} = \lim_{\Delta t \rightarrow 0} \frac{\Delta \vec{r}}{\Delta t}$$

$$r \cos(\alpha + \beta) \cos \alpha = r_0 \cos(\alpha + \beta) t = d \cos \beta \quad y = r_0 \sin(\alpha + \beta) t - \frac{gt^2}{2} = d \cos \beta$$

$$d = \frac{2r_0^2}{g \cos^2 \beta} (\alpha + \beta) \sin \alpha + \cos(\alpha + \beta) \cos \alpha = 0 \quad \cos(2\alpha + \beta) = 0$$

$$\alpha = 45^\circ - \beta/2$$

$$\vec{r} = \frac{dr}{dt} \vec{u}_r + r \frac{d\vec{u}_r}{dt}$$

$$\vec{a} = \frac{d^2\vec{r}}{dt^2} = \frac{d^2r}{dt^2} \vec{u}_r + 2 \frac{dr}{dt} \frac{d\vec{u}_r}{dt} + r \frac{d^2\vec{u}_r}{dt^2}$$

$$\vec{r} = \frac{dr}{dt} \vec{u}_r + r \frac{d\vec{u}_r}{dt}$$

$$t = \frac{1 \times 5 - 5,66 \times 2}{\sqrt{5^2 + 5,66^2}} = \frac{1,17}{\sqrt{1,17^2 + 5,66^2}} = \frac{1,17}{5,75} = 0,203$$

$$a = \sqrt{\sum a_i^2} = \sqrt{(-1)^2 + 5,66^2} = \sqrt{1,176^2 + 5,633^2} = 5,75$$

$$u(x,t) = A \cos(\omega t - kx) + B \cos(\omega t + kx)$$

$$= \frac{1}{2} (A+B) \{ \cos(\omega t - kx) + \cos(\omega t + kx) \} + \frac{1}{2} (A-B) \{ \cos(\omega t - kx) - \cos(\omega t + kx) \}$$

$$\Delta y = \frac{1}{\sqrt{2}} = \frac{\partial^2 y}{\partial t^2} \quad \frac{\partial^2 y}{\partial x^2} = \frac{1}{r} \frac{\partial^2 y}{\partial t^2} \quad y(x,t) = A \sin(kx - \omega t + \phi)$$

$$+ f = r$$

$$\epsilon_0 = \frac{1}{4\pi k_0} \quad \epsilon = \sqrt{\frac{1}{\epsilon_0 \mu_0}} \quad \text{en } \mu_0 = 4\pi \cdot 10^{-7} \text{ N/A}^2 \approx 1,2663706 \cdot 10^{-6} \text{ Tm/A}$$

$$\text{en } \epsilon = \frac{1}{\mu_0 c^2} = \frac{1}{1,2663706 \cdot 10^{-6} \cdot (3 \cdot 10^8)^2} = 8,854187817 \cdot 10^{-12} \text{ F/m}$$

NOTITIES GROEIEN
NIET OP MIJN RUG

COLOFON

Oplage

4000 exemplaren op gerecycleerd papier,
gratis verspreid in alle faculteiten, resto's en homes
van de UGent. Verschijnt tweewekelijks tijdens het
academiejaar.

Verantwoordelijke uitgever

Pieterjan Schepens
Hoveniersberg 24, 9000 Gent

Druk

Cartim
Jan Samijnstraat 11, 9050 Gent

Hoofdredacteur	Chef Eindredactie
Pieterjan Schepens	Luna Nys

Coördinator	Chef Cultuur
Elena De Bacquer	Nicky Vandeghinste

Chef Reclame & PR	Chef Wetenschap
Timme Craeye	Daan Van Cauwenberge

Chef Lay-out	Chef IT
Arthur Jacobs	Wout Vierbergen

Redacteurs

Antoon 'Home Alone' Van Ryckeghem, Daan 'Bad Santa'
Van Cauwenberge, Elena 'The Lord of the Rings' De
Bacquer, Elise 'Harry Potter' Maes, Ella 'A Christmas
Carol' Roose, Emilie 'Santa's Slay' Devreese, Hanne
'The Polar Express' Thiessen, Katrien 'Serendipity'
Vandenbroeck, Keanu 'Love Actually' Colpaert,
Lieselotte 'The Holiday' Vandeputte, Luna 'Elf' Nys,
Mathias 'Blizzard' Stichelbaut, Mingtje 'Die Hard'
Wang, Nicky 'Sissi - die junge Kaiserin' Vandeghinste,
Pieterjan 'What Would Jesus Buy?' Schepens, Selin 'Toy
Story 1' Bakistanli, Vincence 'Anastasia' De Gols, Wout
'Reindeer Games' Vierbergen

Medewerkers

Filip 'Jingle All the Way' Deblaere, Nathan 'The
Nutcracker' Laroy, Thomas 'Nightmare Before Christmas'
De Paepe

Illustraties

Daan Van Cauwenberge, Emilie Devreese, Quinten 'It's
a Wonderful Life' Vermoesen, Shauni 'The Bishop's Wife'
De Gussem, Thomas De Paepe, Vincence De Gols

Foto's

Hanne Thiessen, Nathan 'Office Christmas Party'
Pelgrims, Thomas De Paepe

Eindredactie

Arthur 'Arthur Christmas' Jacobs, Dries 'Star Wars IV'
BlontRock, Jan Emiel 'Nanny McPhee' Cordeels, Timme
'The Devil Wears Prada' Craye, Yolan 'De Kampioenen
Forever' Devriendt

Cover

Thomas De Paepe

Een nachtelijk misdrijf

door Pieterjan Schepens

Ik heb vannacht een mug doodgeslagen. Een schim op de muur, mijn hand schoot omhoog. Pats! De mug kleefde aan mijn vingertoppen. Op mijn middelvinger prijkten wat pootjes, mijn wijsvinger was getooid in een zwart pigment. Op de muur bleef slechts bloed achter. Gerechtigheid was geschied. Het was vier uur 's nachts en mijn chauffage stond ook nog aan.

Mijn slaperige geest was dwaas. Via de mug legde ik de schuld voor mijn slapeloosheid bij iedereen die het klimaat om zeep had geholpen. Nog muggen op 13 december! Het doembeeld beving mij plots dat ik nooit meer koude winters

zou kennen, en ik doorheen het hele jaar opgejaagd zou worden door muggen. Hoe verlangde ik naar de vrieskou die paal en perk zou stellen aan de muggenterreur, naar de tochten huiswaarts tijdens koude wintermaanden die ter beloning zouden eindigen op een kot waar ik goed kan stoken. Stoken! Ah, de voldoening van de chauffage op stand vijf te draaien en te

weten dat de buitenlucht mij niet meer kan raken. Dát is de echte winter.

Ik woelde verder in de half tot mij doorgedrongen warmte. Hoofdkussen weggelegd, werkte niet. Licht aan, lezen. Naar het toilet en het deken van de matras weggetrokken. Een welgekomen koelte begroette mijn terugkeer in bed. Toen heb ik de chauffage uitgedraaid en heb ik genoten van mijn resterende drie uur slaap.

Ik weet nog altijd niet of mijn nachtelijke ontwaken te wijten was aan mijn chauffage of aan de arme mug. De bewijzen zijn verdeeld. Ik heb vier uur geslapen in de warmte. Ik had de mug niet gehoord

als ik niet wakker was geworden, en de beet heb ik amper gevoeld. Ik neig ertoe de mug vrij te spreken. Ik kan mij nu goed voelen over dat ontwikkelde geweten van mij, dat medelijden voelt met dat kleine, beëindigde leven, de mug. De klimaatopwarmers hebben de moord op de mug op hun geweten. Zij ruste in vrede.

“
Nog muggen op
13 december!

Onderwijs

- 4 Kort en Just UGent Things
- 5 Verenigingenvetes: geologen tegen de rest
- 6 Notitiedelen aan de UGent
- 10 Examenverhalen uit de oude doos
- 12 Spelletjes
- 17 The Schamper Times
- 18 Internationaal: the Greek life
- 20 Streek van de week: Limburgia

Wetenschap

- Wetenschapskort 22
- Dr. Schamperstein 23
- Schamperlab: Trust at first sight 24
- Artikel 13: worden memes verboden? 26
- Datapoeder 28

Cultuur

- 30 Cultuuragenda
- 31 Oudejaarsavondmode
- 32 Tattoos
- 36 Poëzie
- 37 Recensie: Bojack Horseman

Satire

- De Liegende Reporter 38
- Strip & Liegende Stagiair 39

Er was een brand die nacht, gesticht of veroorzaakt – of toch in ieder geval gewild – door het monster Monet. In tegenstelling tot de schilder en vele andere monsters was hij niet lelijk of angstaanjagend, en bezat hij zelfs een zekere graad van charme. De bewering dat hij een pyromaan was, is me vaak ter ore gekomen, hoewel ik er altijd bij bleef dat hij eenvoudigweg een monster was zonder verdere psychische mankementen. Hij was ook niet agressief of competitief, en had maar wat graag de **Boks VDK (Vlaamse Diergeneeskundige Kring, 18 december)** en de **ESN Gent plays Basketball (Erasmus Student Network, 19 december)** vermeden, ware het niet dat hij al van plan was er ongelukken te veroorzaken. Uit boosaardigheid dus, puur en onversneden, ging hij zijn dagelijkse gang, en niet vanuit een of andere menselijke fout die een nuancerend of zelfs gratievol effect zou kunnen hebben. Daarbij kon ik niet anders dan hem excuseren, want hij was mijn beste vriend. De brand vernielde nochtans meerdere gebouwen, en zorgde ervoor dat de **Winterwandeling (Home Astrid, 20 december)** en de **Verbroederingscantus ('t Stropke, 20**

december) niet konden doorgaan. Ik kon het monster niet aankijken toen hij naar mij toekwam en wij samen het nieuws aanhoorden. Ik wist dat hij wist dat ik wist dat hij het was, en vermeed zijn ogen als hete sintels die mijn wimpers zouden verschroeien als ik er te lang in keek. Dit had ik nooit gewild, kon ik alleen maar denken. Ik wou een vriendschap die van alle kanten mijn eigen goedheid zou weerkaatsten, waarmee ik de feestdagen kon vieren zoals in de reclames, of nog beter, zoals op het **KoeKerstfeest (De Loeiende Koe, 21 december)** of de **Kerstmarkt (Moeder Oilsjterse, 18 december)**. Een vriendschap die prachtige dingen inspireerde, zoals boeken en schilderijen, wiens opofferingsdrang zo befaamd was dat we er uiteindelijk en onvermijdelijk mee in het nieuws zouden komen, als een van die dingen die de pers alleen publiceert om er de aandacht van weekhartigen mee te trekken. En omdat ik dat nooit zou krijgen, heb ik maar genoeg genomen met het monster Monet. Door hem zou ik inderdaad nog in het nieuws komen, maar de weekhartigen zouden er geen boodschap aan hebben gehad.

Just UGent things

Het hondje op de boekentoren

Reeds enkele weken is de boekentoren als een cadeautje voor eindejaar helemaal uitgepakt. De werken aan het exterieur zijn bij deze afgerond. Naast een frisse look, heeft de toren er ook een nieuwe bewoner bij gekregen. Helemaal vanboven, op een hoek, zit er namelijk een hondje in de verte te turen. Wie goed kijkt vanop het Sint-Pietersplein ziet de in brons gegoten foxterriër zitten. De beeldhouwer **Greta van Puyenbroeck** heeft de hond gemaakt, en hoewel hij geen naam heeft, kent hij wel een lookalike. Toen de nazaten van architect **Henri Van de Velde** de boekentoren kwamen bezoeken, moest een van hen aan een ander hondje denken. Hij haalde een foto boven van de architect in de bergen. De man zit comfortabel op een bankje, en aan zijn voeten: een schattige hond die als twee druppels water op het standbeeld lijkt.

door Nicky Vandeghinste

HENRI VAN DE VELDE MET EEN HONDJE

Verenigingen vetes:

Geologica vs. de échte wetenschapskringen

tekst en meme door Nicky Vandeghinste

We proberen allemaal in vrede samen te leven, maar conflicten zijn nu eenmaal onvermijdelijk. Die conflicten stapelen zich soms echter op tot echte vetes. En geen enkele vete is zo sappig als die tussen twee studentenverenigingen. Deze keer bekijken we hoe het gaat tussen Geologica en de échte wetenschapskringen.

Rémi Van de Merckt en Marlies Wermersche, die beiden in het praesidium van Geologica zitten, kunnen zich de tijd niet herinneren dat de andere kringen van de faculteit wetenschappen niet met hen lachten. "We zijn aangekomen op de UGent en het was al bezig, en we zitten hier al vijf jaar", zo vertelt Marlies.

Wanneer we vragen aan de andere kringen waarom zij precies neerkijken op de geologen, komt er een hele resem aan antwoorden. Geografica vindt het irritant dat zij als geografen vaak verward worden met geologen. "Geologen zijn nu eenmaal steenkappers", klinkt het daar. De geografen vertellen ons ook dat vooral WiNA zich bezighoudt met het maken van memes, en ze vragen zich af hoe die daar zelfs zo veel tijd voor hebben. Maar de praeses van deze wiskunde-, informatica- en fysicavereniging, Nathan Steyaert, zegt ons, wanneer hij gevraagd wordt naar memes, dat hun grootmoeders hier bijzonder weinig mee te maken hebben. "Ik moet wel zeggen dat die van mij fantastische dames zijn en ik liever heb dat u deze gerust laat."

Hij doet ons ook een vreemde uiteenzetting over hoe de vakgroep geologica veel te veel budget geeft, waarmee ze de bouw van een vulkaan en kleurplaten van stenen financieren. Rémi ontkent dat ze veel geld hebben en ze zouden ook nog nooit een vulkaan hebben gebouwd. "Het is wel een leuk idee. We zullen het eens voorstellen aan de werkgroep."

Wat vooral als argument naar voor komt is dat geologie geen échte wetenschap zou zijn. "Een administratieve fout", noemt Steyaert het. Michaël Goedertier, praeses van de Gentse Biologische Kring, trekt hun methodes in vraag. "Een wetenschappelijke methode bestaat uit observatie, formuleren van een hypothese, experiment uitvoeren en een finale theorie. Bij mijn weten heeft nog nooit iemand een experiment uitgevoerd over hoe continenten gevormd worden. Geologen leven immers niet zo lang omdat ze uiteindelijk aan een sulfiet of een andere kankerverwekkende steen likken."

Dat steenlikken leggen we voor aan Geologica. Of het echt waar is dat ze dit doen? "Ja," zegt Marlies onmiddellijk vrij rechtuit: "We doen dat om te determineren welke steen het is. Bij een zoutsteen smaak je dat die zout is." Ook de korrelgrootte kan je zo weten. "Dat kan je weten door zand of leem in je mond te steken. Als het knarst is het zand en als je niets voelt is het leem", aldus Marlies. "Dat klinkt een beetje dom, maar dat is een serieuze techniek," benadrukt Rémi nog. Dat ze geen echte wetenschap zouden zijn ontkennen ze dan weer wel. "Dat is vooral WiNA die dat vaak zegt en de rest is daar nogal stil over. De geografen kunnen daar niets over zeggen, omdat zij zelf geen wetenschappers zijn."

Jaarlijks is er ook de Geoweek tussen de geografen en de geologen, met als

hoogtepunt de Geobattle. Hierbij gaan beide verenigingen de strijd aan om elk zo veel mogelijk jenevershotjes naar binnen te werken. GBK zou er alles aan doen om de geografen daarbij te helpen, maar toch halen de geologen het maar al te vaak, zo zegt Goedertier: "Dit blijkt soms moeilijker te zijn, omdat geologen, als ze geen stenen likken, gewoon ganse dagen doorzuipen."

Alles samen genomen zeggen de geologen er toch niet zwaar aan te tillen. Ze doen veel activiteiten samen met de andere kringen en er zouden zelfs vier mensen in hun praesidium een relatie hebben met iemand uit een van de andere kringen. De GBK-praeses zegt enkel voor *inside information* heel diep in een geoloog geïnfilteerd te zijn. Marlies Wermersche loopt rood aan. "Ik ben die geoloog."

Echt wetenschappelijk onderzoek doen

Zand in je mond steken om te kijken of het zand is.

"Al wie dat niet deelt, is een sos"

door Wout Vierbergen, Luna Nys, Daan Van Cauwenberge, Elise Maes, Hanne Thiessen en Pieterjan Schepens
cartoon door Bert Selleslagh, Pieterjan Schepens en Selin Bakistanli

Geen zekerdere manier om je eerst geliefd en dan gehaat te maken bij de medestudent dan notities te hebben en ze dan niet te geven. Een onderzoek naar het deelgedrag van de Gentse student.

Wetenschappelijk verantwoord als we zijn lanceerden we een enquête om inzicht te krijgen in de materie. De resultaten waren met 896 reacties acceptabel, en we verklaren dus graag dat wat volgt statistisch relevant is. Toch voor sommige richtingen. Tot dusver de wetenschappelijke disclaimer.

Eerst de algemene resultaten. Universiteitsbreed lijkt de hoeveelheid overtuigde altruïsten en egoïsten vrij normaal verdeeld: 21,3 procent antwoordt 'ja' op de vraag of ze notities zouden delen, 17,4 procent antwoordt 'nee'. De rest opteert voor 'soms'. Het aantal studenten dat resoluut aangeeft geen notities van anderen te gebruiken draait eveneens rond één vijfde. Slechts 7,9 procent geeft aan nooit notities te maken. 8,2 procent kiest er dan weer voor om de kapitalistische toer op te gaan en te betalen voor zijn of haar notities. Tot slot kleef meer dan 60 procent van de studenten een score van 7 of 8 op de notities die ze van anderen verkrijgen.

Hoe variëren de studenten in de verschillende faculteiten ten opzichte van deze gemiddelden?

FACULTEIT BIO-INGENIEURSWETENSCHAPPEN

Bij de bio-ingenieurs blijkt een ware deelcultuur te hangen. Iedereen die heeft deelgenomen aan onze enquête maakt zelf notities en van diezelfde groep gebruikt 85 procent ook nog eens notities van anderen. Zij die aangeven dit niet te doen, lieten blijken dat dit enkel en alleen is omdat ze hun notities niet goed of duidelijk genoeg vonden voor anderen. Er moet ook wel gezegd worden dat er een ware vriendjespolitiek heerst binnen deze faculteit. De meeste studenten zeggen dat ze vooral notities delen met en krijgen van vrienden. 'Geheimzinnig' is één van de woorden waarmee de deelcultuur wordt beschreven. Deze opmerking kunnen we ook zo omschrijven, want medestudenten geven namelijk aan dat het een vrij open cultuur is en je enkel moet vragen om notities, vooraleer je ze werkelijk krijgt.

FACULTEIT WETENSCHAPPEN

Ook de studenten wetenschappen maken en gebruiken notities, die worden verkregen via vrienden, kennissen en Facebookgroepen. De beoordelingen die ze geven aan notities liggen lager dan elders; namelijk tussen zes en zeven op tien, wat ook resulteert in slechts een kleine groep studenten die aangeven dat ze ervoor zouden betalen. Ze halen verschillende redenen aan waarom ze notities zouden delen: "Ik weet hoe het is om niet naar de les te gaan", "Het is interessant om meerdere visies op bepaalde zaken te zien", "veel handen maken licht werk". Redenen om ze niet te delen zijn dan weer omdat niemand het vraagt, of omdat ze te lui zijn om het zelf te maken. Er wordt aangegeven dat er een positieve sfeer hangt in verband met het verkrijgen van notities en ze nooit te veel moeten zoeken.

FACULTEIT POLITIEKE EN SOCIALE WETENSCHAPPEN

De Pol & Soc is een vrij normale faculteit. De cijfers zijn min of meer gemiddeld. De meeste studenten geven aan notities te delen omdat ze er andere notities voor in de plaats krijgen, of als studenten geldige redenen kunnen geven om niet aanwezig te zijn in de les. Een ander, niet te onderschatten deel, ziet niet in waarom ze hun notities niet zouden delen. Ze helpen er mensen mee die minder tijd hebben of minder goed kunnen plannen. Ook zijn ze eerder geneigd notities te geven aan vrienden, dan aan mensen die ze niet kennen. Ze geven vaak aan dat als iemand het vraagt, ze hun notities zullen delen, maar niet spontaan. Deze studenten zeggen dat notities over het algemeen wel worden gedeeld als je het vraagt, maar dan vooral onder de vrienden.

 **FACULTEIT
RECHT EN CRIMINOLOGIE**

Ah, de Rechten. We bekennen dat we vooringenomen waren en verwachtten in deze faculteit het toppunt van egoïsme aan te treffen. De enige vraag die ons nog interessant leek, was of het egoïsme aangeboren was dan wel tijdens de opleiding werd aangeleerd. Wat stelden we vast?

Eerste grote verrassing: er zijn 10 procent meer resolute weigeraars bij de Criminologie dan bij de Rechten. Maar liefst een vierde van de criminologen geeft aan nooit notities te delen. Voor de oorzaak kijken we naar de nurture-zijde: het meest genereus is het eerste jaar, en nadien gaat het bergaf. De criminologen beseffen dit zelf ook: waar in het eerste jaar nog twee derde vindt dat de sfeer goed zit, is dat tegen het derde jaar al tot slechts de helft gedaald.

De rechten gaat tegen deze stroom in - en eigenlijk tegen die van de meeste faculteiten. Een eerstejaars

rechtenstudent is, om vriendelijk te blijven, een asociale zak. 36 procent wil zijn notities nooit delen. Maar in de volgende jaren wordt het beter: in het tweede jaar gaat het nog slechts om 20 procent, en in de derde batch zelfs maar 7,7 procent. In de master stijgt het aantal nee-stemmers terug een beetje, naar de universiteitsbrede normaallijn. Of dit aan de opleiding ligt, dan wel aan genetische factoren, ligt open: een derdejaars informeert ons dat zijn jaar uitzonderlijk vrijgevig is (wat klopt in onze statistiek), en voor menig masterstudent was het vroeger beter (terwijl de master veel beter scoort dan het huidige eerste jaar). In de master klaagt zelfs zo goed als iedereen: de woorden "individualistisch", "competitief", en "ieder voor zich" komen vaak terug, en ook in het huidige eerste jaar is twee derde ontevreden. Maar er is hoop. Zo veel rechtenstudenten zijn ontevreden, dat wij alleen maar kunnen aanraden: rechtenstudenten verenigt u.

De Faculteit Geneeskunde en Gezondheidswetenschappen is zoals wel vaker een beetje een geval apart. De meeste richtingen aan deze faculteit lijken vrij tevreden met de toestand van hun deelgewoonten: in iedere richting zijn er wel een paar notities en samenvattingen beschikbaar, mensen zeggen notities te krijgen als ze hierom vragen en geven deze over het algemeen een goede score. De grote uitzondering hierop is echter de opleiding Geneeskunde. Daar heerst er grote competitiviteit, aangezien maar een kleine top van de studenten zich mag specialiseren, een gegeerd toekomstplan voor veel van de studenten. De geneeskundestudenten gaven in onze enquête zo goed als unaniem te kennen dat er een gebrek is aan documenten waaruit ze kunnen leren. Meerdere studenten vertelden ons dat notities af en toe zelfs gesaboteerd worden. Sommige studenten zetten zo bijvoorbeeld een paar dagen voor een examen het lettertype van een document zo groot mogelijk, zodat anderen dit minder goed kunnen leren. Alleen studenten die in de Vlaamse Geneeskundige Kring zitten lijken toegang te hebben tot betere documenten, die niet met de mensen buiten de vereniging gedeeld worden. Geneeskundestudenten zelf omschreven deze situatie als “Ieder voor zichzelf”, “Super competitief” en in het algemeen erg storend en onaangenaam.

De diergeneeskundigen houden klaarblijkelijk meer van diertjes dan van elkaar. Net als aan enkele andere faculteiten is ook hier de sfeer eerder “enkel met mijn vrienden deel ik notities”. Hoewel ook wordt aangegeven dat vragen in de Facebookgroep snel en vriendelijk worden beantwoord, lijkt het daar grotendeels bij te blijven. Opmerkelijk is dat meerdere respondenten laten weten dat er een bizarre tot zelfs vijandige sfeer hangt rond het delen van notities. Hierbij kaart iemand “angst voor negatieve reacties” aan, en heeft een andere student zelfs het gevoel dat het taboe is om je notities te delen. Ondanks de gratis samenvattingen die dankzij de Diergeneeskundige Studentenraad op de website van de Vlaamse Diergeneeskundige Kring (VDK) te vinden zijn, lijken de echt goede samenvattingen enkel weggelegd te zijn voor de leden van datzelfde “super exclusieve VDK”. Examenvragen van vorige jaren bereiken dan weer wel vlot iedereen die ze hebben wil via de Homo Veterinarius, wederom werk van de studentenraad.

“

Eva, fame changed u, maak
uw notities free again

Een korte periode van infiltratie in de eerstebachelorsgroep van de psychologen in spe, leert ons dat daar meer activiteit is dan in het Sint-Pietersstation om 18u. Vragen worden gesteld en beantwoord tegen lichtsnelheid, en ook samenvattingen liggen voor het rapen. De enquête leert ons dat dit vermindert in de hogere jaren, maar de vrijgevigheid blijft duidelijk aanwezig. Velen verwijzen naar de aanmoediging en ondersteuning van de Vlaamse Psychologische en Pedagogische Kring (VPPK) of delen hun notities onder het motto “Help elkaar erdoor!” Een kleine minderheid laat blijken geen fan te zijn van profiteurs,

maar het merendeel van de niet-delers doet dit omdat hun notities te slordig zijn, ze eigen systemen hebben bij het noteren of zelfs uit onzekerheid voor fouten. Dropboxen worden spontaan gemaakt en gevuld met opnames en notities. Er wordt zelfs zo “met samenvattingen gesmeten” dat enkelingen het hebben over “kwantiteit boven kwaliteit”. Door deze generositeit is geld vragen een absolute no-go. Zulke verzoeken zullen dan ook zeer snel uit de groep worden verwijderd. Zoals een van de respondenten zeer mooi samenvat: “Ge kunt eraan zien dat 't menselijke mensen zijn.”

De economen bevestigen met deze enquête de theorie die ze zelf ettelijke malen moeten studeren, namelijk dat het menselijk handelen gedreven wordt door eigenbelang. Ze laten dan ook zeer duidelijk merken dat ze hun notities enkel delen "als ik er iets voor in de plaats kan krijgen", met "mensen die meestal naar de les komen" of "enkel aan *matties*, *da's* die voor wat hoort wat *lifestyle*". Hoewel ze de zeer handige website studelen.be hebben, verschijnen daar amper nieuwe documenten. Via vrienden en op Facebook gaat het vlotter, maar bij die laatste verschilt de algemene sfeer zeer duidelijk van jaar tot jaar. Specifiek bij de handelswetenschappers is er een opkomst bezig op vlak van betalende samenvattingen, maar over het algemeen blijft dit eerder uitzondering dan regel. Tot slot is ook de Homo Economicus (een bundeltje examenvragen van de afgelopen jaren verzameld door Stuveco) zeer geliefd, zeker nu dit sinds een jaar gewoon gratis verschijnt in de Facebookgroepen in plaats van manueel verkocht te worden.

Voor de Farmacie dwingt onze methodologische gestrengheid ons toe te geven dat we veel te weinig respons kregen om er zinnige uitspraken over te doen. We zullen hier dus volstaan met de opmerking dat geen enkele van de acht farmaciestudenten aangaf principieel geen notities te willen delen. En uiteindelijk willen we ook wel graag geloven dat onze apotheker het beste met iedereen voorheeft.

Onze blandino's zullen we moeten teleurstellen: *'cause guys, you ain't that special*. Uit de enquête blijkt dat blandino's op veel vlakken de trend volgen. Zowel op vlak van het zelf maken van notities als het gebruiken van notities van anderen, zijn ze opvallend gemiddeld. Ook lopen ze op vlak van het al dan niet delen van hun geliefde samenvattingen in de pas. Wat echter wel opvalt is dat uit de individuele reacties van veel blandino's blijkt dat de meeste nee-schudders dit niet doen uit kwade wil, maar eerder omdat ze hun notities 'te *brak*' achten om gedeeld te worden of omdat ze al hun notities met de hand schrijven en te tam zijn deze in te scannen. De meeste richtingen aan de Blandijn hebben een Drive of website waarin de studenten enkele samenvattingen en notities terug kunnen vinden. Opmerkelijk is ook het fenomeen van de 'studentencursussen'. Dat zijn meer kwaliteitsvolle samenvattingen, die door de studentenverenigingen zelf worden opgesteld en verkocht voor zo'n twee à drie euro. Over het algemeen lijkt de blandino dus wel goed te zitten in deze collectieve noteercultuur, alleen opvallend is dat een hoop Taal- & Letterkundestudenten blij geven dat er bij hen niet zoveel gedeeld wordt. Al lijkt dit dus eerder het gevolg te zijn van de luiheid van de gemiddelde blandino, dan van het gebrek aan mogelijkheden.

“

Omdat anderen het recht hebben op de
golf van mijn genialiteit mee te surfen

De ingenieurs blijken uit de enquête de grootste notitiedelers te zijn. Maar liefst 9 op 10 ingenieursstudenten gaf aan dat ze wel eens notities delen. Dit ondanks het feit dat een aanzienlijk aantal van de ingenieurs in spe aangeeft dit niet te doen voor medestudenten die niet naar de les komen omdat ze liggen te kateren in hun bed. Ook staat deze faculteit in de top drie als het gaat om het gebruik van notities van andere studenten.

Dit is ongetwijfeld mede te danken aan het succes van de VTK Wiki, een heuse website met beschrijvingen voor elk vak en boordevol oud-examens en opgeloste oefeningen. Bovendien worden studenten beloond met Deltabonnetjes als ze hun opgeloste oefeningen uploaden op de Wiki! De industrieel ingenieurs doen het met een minder fancy doch doelmatige website waarop notities gedeeld worden.

Prehistorische Examenhorror

STRAFFE VERHALEN UIT DE JAREN STILLETJES

tekst door Ella Roose en Lieselotte Vandeputte

cartoon door Emilie Devreese

Voel je de hete adem van de komende blok al in je nek? Zie je er al enorm tegenop om je terug te trekken in je kamer of de bib in het bitter eenzame gezelschap van je cursus? Wij gingen op zoek naar de strafste examenverhalen van vroeger om jullie gemoed te verlichten!

"Examens? Vroeger waren het pas examens! Nu moeten jullie twee keer per jaar eens een paar pagina's leren." Dit soort schertsende opmerkingen van pompeuze ouderen zijn we allemaal wel gewend. Maar klopt er eigenlijk wel iets van die straffe uitspraken? Wij gingen bij ex-proffen en -studenten op jacht naar sterke verhalen.

POL & SOC

"Ik had in mijn derde of vierde jaar in de licenties een keuzevak politieke antropologie. Ik heb toen regelmatig een les geskipt en dat werd me op het examen niet in dank afgenomen. Ik had vijf vragen en na de tweede vraag

“

Dat examen was een regelrechte martelgang

besloot de toenmalige prof dat ik maar een elf verdiend had - toen moest je nog een twaalf hebben om het niet opnieuw te moeten doen. Hij vulde bij de derde, vierde en vijfde vraag al mijn punten in, terwijl ik de vragen nog moest beantwoorden. Die laatste vragen kende ik heel goed, dus ik moest zeker meer hebben gehad. Maar nee dus, een elf *it was*. Dat werd een herexamen! Ik kookte inwendig maar toen was dat *not done* om daar tegenin te gaan. Het was zijn manier om het mij betaald te zetten

dat ik niet genoeg naar de les gekomen was tijdens het jaar. In tweede zit was ik er gelukkig wel door!"

CHEMIE

"Het vreemdste examen dat ik heb meegemaakt in mijn studententijd was voor een vak waarbij de prof zelf niet goed leek te weten welke wetenschappelijke methode hij aanhing. In het midden van onze cursus veranderde hij van gedacht en ging hij op een andere manier verder. Op het examen moesten we weten uit welke helft van de cursus de vraag kwam om het juiste paradigma te hanteren. Het was dus gekkenwerk om jezelf te dwingen om plots op een geheel andere manier te denken tijdens eenzelfde examen."

PSYCHOLOGIE

Algemene psychologie

"In de eerste kandidatuur hadden we een vak Algemene Psychologie, waarvan de professor bekend stond voor zijn schrikbewind in de lessen en vooral tijdens examens. Het schriftelijk examen vond plaats in de voormiddag vanaf acht uur en daarna werd je aan je lot overgeleverd op het mondeling examen. De grote miserie was dat de prof ook gerechtspsychiater was, waardoor hij op elk moment kon opgeroepen worden door de rechtbank. Het tijdstip

van het mondeling examen hing volledig af van de agenda van de prof. Je wist dus niet wanneer je examen had en je mocht ook niet weg. Dat examen was dus een regelrechte martelgang. De prof had een systeem waarbij de persoon met de beste punten samen naar binnen ging met de persoon die de slechtste punten had. Zo had je chronologisch iemand met nul gelinkt aan iemand met twintig enzoverder tot de middenmoot overschoot met de tientjes. Steeds werd maar een van de twee doorgelaten."

"Het examen zelf bestond eruit dat je met twee vooraan moest zitten en

“

Het grote voordeel was dat als je snel was, je makkelijk twintig kon halen.

de prof zat met zijn twee assistenten voor je. Degene met de laagste score op het schriftelijk examen moest als eerste antwoorden en als die fout was, ging de vraag naar de ander. Je had bovendien maar drie seconden de tijd om te antwoorden."

De Wereld der Beroepen

"Een van de grootste buisvakken die ik heb gehad in mijn kandidatuur was van

een prof die een cursus had geschreven waarin simpelweg een lijst met beroepen werd gegeven met hun beschrijving. De gekste beroepen werden aangehaald. Ik herinner mij dat we moesten weten wat het beroep inhield van iemand die heipalen in de grond moest steken. Op het examen moesten we de juiste beroepen kunnen geven bij de gegeven beschrijving en omgekeerd. Het was dus een echt blokvak waarvoor je alles rats vanbuiten moest kunnen afdrammen. Even dus gewoon je verstand volledig op nul zetten om dingen te leren die je nooit meer zou nodig hebben."

Bibliotheekkunde

"Om aan te tonen hoe maf sommige vakken vroeger wel niet waren, wil ik het vak bibliotheekkunde aanhalen uit mijn tweede jaar. Daarbij hadden we een cursus waarin werd uitgelegd hoe je jouw weg vindt in een bibliotheek. Er was een inleiding over hoe je algemeen dingen opzocht in eender welke bib, maar verder was het specifiek gericht op zijn eigen bibliotheek. Er was dan ook het examen aan het eind van het jaar. Het gekke was dat je daarvoor je turnpantoffels moest meebrengen omdat je binnen een bepaalde tijdsperiode in zijn bibliotheek moest rondsnuisteren om een paar vragen te beantwoorden. Dat was best grappig: vier rennende studenten met *eighties* kapsels en kledij vergezeld van een paar *flashy* sportschoenen. Het grote voordeel was dat als je snel was, je makkelijk twintig kon halen. Dat was dan ook mijn enige vak waarvoor ik het maximum haalde!"

GESCHIEDENIS

"In mijn tweede poging eerste kandidatuur had ik een examen voor het vak Pre- en Protohistorie. In die goede

ouwe tijd was er geen Minerva, enkel een blad papier waarop stond wanneer je waar moest zijn voor uw examen. Dat fameuse blad hing aan de zijkant van mijn bureau, waar ik het niet kon zien. Ik heb het zeker gelezen. En toch, ik was ervan overtuigd dat ik om elf uur aan Auditorium E in de Blandijn moest staan. Er was verdacht weinig volk in de gangen en wanneer ik de deur van het auditorium opende, overviel

“

Ik maakte een fatale fout bij het achterstevoren opsommen waardoor ik een 13,99/20 haalde

me een walm van zweet en stank. Met het idee dat ik duidelijk iets verkeerd voor had, stapte ik naar de assistent en vroeg of ik wel hier moest zijn voor het examen Pre en Proto. Waarop de man even galant antwoordde dat als ik dat in tien minuten kon klaarspelen ik nog alle kans had. In ieder geval liep de prof nog rond tussen auditoria B en zijn bureau, ik zou daar nog eens kunnen proberen. Ik liep de prof inderdaad tegen het lijf en gelukkig kon hij erom lachen. Ik had het einduur van het examen (elf uur) verward met het aanvangsuur. Twee dagen later mocht ik terugkomen om er mondeling voor te gaan. Oef!"

ECONOMIE

Decaan prof. Patrick Van Kenhove

"Om mijn verhaal beter te begrijpen, wil ik kort schetsen hoe de examens verliepen aan de faculteit Economie in de jaren tachtig. Er was één examenperiode in juni waar je examens had van alle

vakken die je over het volledige jaar had gevolgd. Je had sowieso herexamens als je geen tien op twintig haalde. Het grote verschil met nu was dat je niet enkel het gebuisde vak opnieuw moest doen om over te gaan naar het volgende jaar, maar ook alle vakken waarvoor je minder dan veertien op twintig haalde. Er was een professor in het eerste jaar waarvan zijn cursus rechtstreeks uit het Duits vertaald bleek te zijn. Voor datzelfde vak moesten we dertig bladzijden leren die bestonden uit een opsomming van winkelsoorten. Op het mondeling examen kreeg ik natuurlijk de vraag om deze winkelsoorten op te sommen. Ik had goed gestudeerd voor het examen waardoor de opsomming vlot verliep. Plots werd ik onderbroken door de prof die mij vroeg de correcte opsomming van achter naar voor te doen zonder ook maar een soort te vergeten. Zo geschiedde, ik maakte een fatale fout bij het achterstevoren opsommen waardoor ik een 13,99/20 haalde. Dus als ik ook maar één herexamen had gehad (gelukkig was dit niet zo) dan had ik het examen opnieuw moeten doen."

Zoek de zeven verschillen

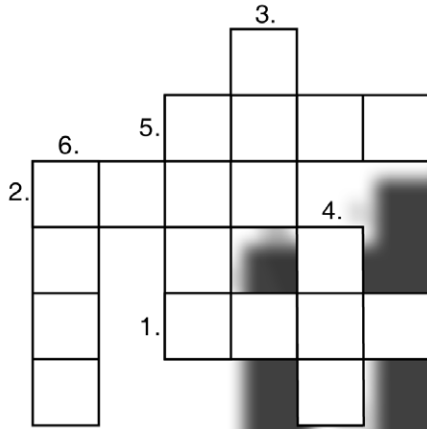

door Quinten Vermoesen

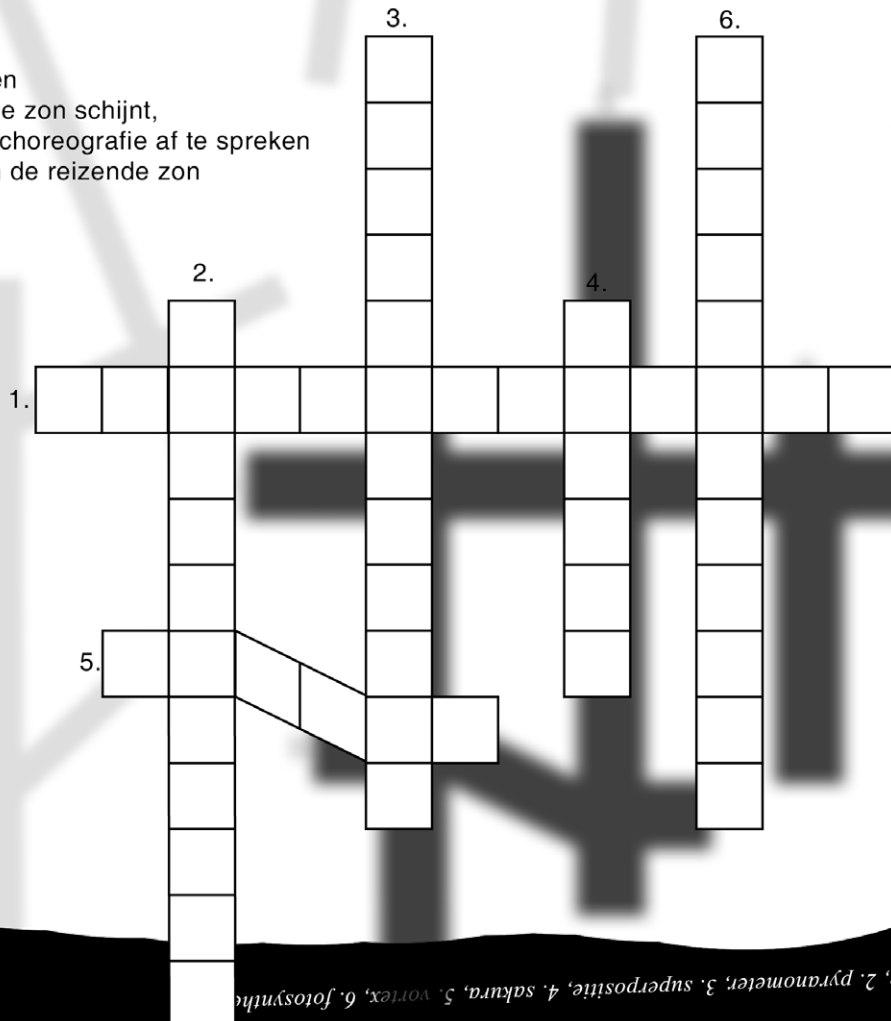
1. Door libraties toont deze sateliet, als je verder kijkt dan zijn schijngestalten 59% van zijn oppervlakte.
2. Met steenkoolteer verminder je deze huidaandoening waarbij dode huidcellen van de kruin loslaten.
3. Dit en een bisschopsstaf zijn de attributen van de Heilige Zeno van Verona, dit woord is ook een syntagma van twee andere woorden uit deze opgave.
4. Organisme dat zich 7000 jaar geleden strategisch verpoosde rond graanopslagplaatsen.
5. Door een foute vertaling van een oost-europese brandewijn in een hymne wordt Krumbambouli door velen als synoniem gerekend voor deze vloeistof.
6. HTML noemt het FF0000, met een golflengte van 700 nanometer is niet mogelijk om erop te surfen.
7. Door het 'Indiculus superstitionum et paganiarum' was het lange tijd verboden een van deze kroondragers te vereren, de laatste halve eeuw mag hij echter terug geknuffeld worden.

door Thomas De Paepe

KRUISWOORDRAADSELS

1. Praten over je mama en dromen
2. Deze rakker zegt je hoe hard de zon schijnt,
3. Samen hetzelfde doen zonder choreografie af te spreken
4. Kersenbloesem in het land van de reizende zon
5. Draaiende lucht
6. Niet zon meten maar zon eten

oplossingen:
A. I.maan, 2. roos 3. vis, 4.kal, 5. bien, 6.rood, 7. boom
B. 1 psychanalyse, 2. pyranometer, 3. superpositie, 4. sakura, 5. vortex, 6. fotosynthese

Dries zou graag een productieve dag doorbrengen in de bibliotheek van de Rechten. Eén probleempje: hij mag eigenlijk de universiteit niet betreden. Zet jullie mooiste pionnen in het station van Gent-Sint-Pieters (start) en gooi om beurten met de dobbelsteen om zo de bibliotheek te bereiken.

Als je op een rood vakje landt moet je terugkeren naar het eerste witte vakje voor het terrein. Als je op een '!' of '?' terechtkomt, gooi dan met de dobbelsteen om te achterhalen welke opdracht je precies moet uitvoeren.

Veel speelplezier!

door Daan Van Cauwenberge en Thomas De Paepe

! gooi met de dobbelsteen

- 1) Beeld een Vlaamse (vul hier in) uit, de persoon links van jou moet raden welk dier het is
- 2) Beeld een meme uit, de persoon rechts van jou moet raden welke het is
- 3) De persoon links van jou is van de linkse leugenpers. Hij moet je twee minuten interviewen. Geef antwoord op zijn vragen zonder één keer 'eumh' te zeggen
- 4) De Vlaamse jeugd moet weer weerbaar worden. Doe tien push-ups!
- 5) De Vlaamse jeugd moet nóg weerbaarder worden. Kijk een halve minuten in de ogen van de persoon rechts van jou zonder te lachen
- 6) Je ronselt leden in de Overpoort. Doe een zotte dans op 'Dit is Vlaamse grond' om je dansmoves te tonen. Extra punten als je tegelijk een pint kunt vasthouden zonder die te morsen!

Opdracht geslaagd: Ga drie vakjes vooruit

48			47			46 ?			45			44 !			43			42			41			UFO		
49																								Plateau		
50						Aula																				
51																										
52 !																										
53																										
54			55			56																				
De Rechten																										

De Bib

Geef een mooie speech om het die sossen er eens in te wrijven

**HET GROT
MARS-VOORBIJ-DE-IN
SPEL!**

4	?	5		6	!	7
3						
2	?					
1						

Start

**Maak een mooi dank meemp
dat je hier als pion kunt
gebruiken**

**Er zitten een stel hipsters te smoren in het Citadelpark.
Als je niet politiek correct spreekt in het park moet je terugkeren naar 13**

- 1) Noem een (nog niet genoemde) sectie uit Schamper
- 2) Noem twee (nog niet genoemde) notoire communisten
- 3) Noem twee (nog niet genoemde) sterrenetablisementen uit de Overpoort
- 4) Beschrijf een faculteit door enkel stereotiepen te gebruiken. De persoon die de faculteit als eerste raadt mag ook een vakje vooruit
- 5) Geef een (nog niet genoemde) Dries-quote. Extra respectpunten als je ook zijn stem nadoet.
- 6) Geef twee zelfverzonnen gevolgen van het migratiepact

Opdracht geslaagd: Ga twee vakjes vooruit

HEET STADSTHEATER VAN DE TOEKOMST

Voor € 40 naar 4
verschillende voorstellingen
naar keuze*

* voor iedereen
onder 26 jaar

Volg ons op
Facebook
& Instagram

NIEUW! JONGERENCARRÉ

NTGent Schouwburg
Sint-Baafsplein 17
9000 Gent

NTGent Arca
Sint-Widostraat 4
9000 Gent

NTGent Minnemeers
Minnemeers 8
9000 Gent

LE SOIR

dS_{De}
Standaard

The Schamper Times

door Wout Vierbergen

Studentenvertegenwoordigers heb je in alle soorten en maten, maar één ding hebben ze gemeen: ze proberen er in allerhande commissies, raden en organen over te waken dat de belangen van iedere student behartigd worden. *Quis custodiet ipsos custodes?* Een tweewekelijkse update in het reilen en zeilen van onze stuvers.

WIFI OVERAL: 1 JAAR LATER

Wifi aan de UGent, en de nodige frustraties daarrond, hebben de afgelopen jaren al heel wat voeten in de aarde gehad. Zo maakte het project 'wifi overal' onder meer deel uit van de campagnes van de recentste rectorverkiezingen en van de campagnes van enkele studentenvertegenwoordigers. Nu, een goed jaar na de effectieve start van het project is het tijd om eens met onze gsm in enkele auditoria te gaan zitten en te kijken of YouTube filmpjes ondertussen al wel laden. Goed nieuws (afhankelijk van waar je gaat zitten)! De 819 witte internetbakjes, ook wel accesspoints genoemd in het vakjargon, die de Directie ICT dit jaar heeft laten ophangen blijken hun vruchten, oftewel YouTube filmpjes, af te werpen. Twintig gebouwen van onze universiteit werden immers dit jaar van draadloos internet voorzien.

Ook de Gentse Studentenraad, die volhartig heeft meegewerkt aan dit project reageert voorzichtig positief: "Wij zijn tevreden om te zien dat het project binnen tijd en budget blijft, en geloven in de noodzaak van wifi in auditoria en ander leslokalen. Aangezien dit een project is met een zware budgettaire impact, vinden we echter wel dat het zeker blijvend geëvalueerd moet worden". Er is echter nog weinig bekend over de ervaring van de studenten in deze twintig bevoorrechte gebouwen en het effectief gebruik van het draadloos netwerk.

Volgend jaar zal er in dezelfde lijn verder worden gewerkt en zullen twintig andere gebouwen ook van wifi worden voorzien. Goed voor een investering van zo'n 1,7 miljoen euro per jaar.

U VRAAGT, WIJ DRAAIEN

Nu het academiejaar goed op gang gekomen is (of het semester bijna ten einde), zijn de Gentse Studentenraad en vele facultaire studentenraden volop uw Facebookgroepen aan het volspammen met enquêtes. De studentenraden zijn er zich immers van bewust dat het dozijn studentenvertegenwoordigers dat naar hun vergaderingen komt lang niet de grote universitaire gemeenschap kan weerspiegelen. Enquêtes vormen dus de ideale manier om zoveel en zo divers mogelijke studenten te polsen naar hun mening over een bepaald onderwerp.

De resultaten van deze enquêtes zijn echter niet bedoeld om daar later *faits divers* over te kunnen vertellen, maar worden constructief gebruikt om op de hoogste niveaus mee te werken aan het beleid van de universiteit. "Als studentenraad willen we voorkomen dat we ons beleid opstellen met de input van slechts een beperkt aantal studenten. We willen een studentenraad zijn voor iedereen. Een standpunt dat het resultaat is van een bevraging bij duizenden studenten is tevens een krachtig signaal naar de UGent toe", aldus Sarah Van Acker, voorzitter van de Genste Studentenraad.

OF WAAROM DE AMERIKANEN ALLES ALTIJD BOMBASTISCHER WILLEN

"We're all living in America, Amerika ist wunderbar!" Of dat zong Rammstein alleszinds in 2004. In onze Amerikaans-Belgische bubbels dreigen we soms wel eens het verschil tussen het studentenleven in de twee landen te vergeten. Neem nu bijvoorbeeld *fraternities*, zijn dat niet gewoon studentenverenigingen in het Grieks?

We kunnen Rammstein moeilijk ongelijk geven. Van ons politiek nieuws tot onze populaire muziek, overal in onze cultuur kun je een duidelijk Amerikaans randje aantreffen. Wij zijn zo gewend aan die Amerikaanse invloed dat we vaak verbaasd zijn als we erachter komen dat er ook nog altijd Belgische tradities zijn die afwijken van hun Amerikaanse varianten. Zo waren een hoop middelbare scholieren vast erg teleurgesteld toen ze ontdekten dat hun middelbare school meer op hun lagere school, dan op *Ned's Survivalgids* of een slecht tienerdrama leek. Sommige politici zijn zelfs zo in de war dat ze soms Amerikaanse problemen importeren

die totaal niet relevant zijn voor de gemiddelde Belg.

Een groot slachtoffer van deze culturele verwarring is het studentenleven. Van echte *cult classics* tot abominaties als *Neighbours*, die op plot bespaard hebben om meer ruimte te maken voor Zacs wasbordje, Hollywood zit vol met sterke verhalen over het Amerikaanse studentenleven. Sommige studenten zijn daarom behoorlijk in de war wanneer ze ontdekken dat een studentenvereniging geen *fraternity* blijkt. Anderen gaan er dan weer omgekeerd vanuit dat een *fraternity* gebaseerd is op ons studentenbestaan.

Om deze Griekse spraakverwarring een beetje tegen te gaan is het misschien eens tijd om uit te leggen wat zo'n *fraternity* precies is en waarom het FK nog lang geen Phi Kappa zal worden.

PLEDGENTEMMER

Een groot verschil tussen *fraternities* (of *Greek Letter Organizations*) en studentenverenigingen is hoe en waarom ze ontstaan zijn. De meeste van onze bekende verenigingen aan de UGent bestaan uit leden die afkomstig zijn uit eenzelfde streek, studeren in dezelfde richting of aan dezelfde faculteit of een gezamenlijke passie hebben. In de Verenigde Staten is dit niet het geval. Daar komen de leden van *fraternities* uit verschillende richtingen, streken en hebben ze vaak zelfs geen overkoepelende hobby's.

Fraternities begonnen als een soort eliteclubjes aan de universiteit, waar de rijkste en slimste studenten een sociaal netwerk konden uitbouwen. Alhoewel dit na twee eeuwen al wat verbeterd is, is dit nog steeds duidelijk af te leiden uit de ledenwerving van deze clubs. Het aanwerven van nieuwe leden gebeurt in twee fasen: *rushing* (haasten) en *pledging* (zweren).

Rushing is de naam voor het selectieproces, waarin besloten wordt welke studenten zullen mogen verderstromen in de organisatie. In deze periode moeten de kandidaten, die in ons Vlaamse systeem het best te vergelijken

WAT NEIGHBOURS KAN KUNNEN WIJ OOK

zijn met *feuten*, een hele hoop formele evenementen bijwonen om zich aan de organisatie te bewijzen. Bijvoorbeeld clubavonden, etentjes of zelfs interviews, waarin de club gerichte vragen stelt om te achterhalen of de student het waard is toe te treden tot de groep. Op het einde van dit proces worden enkele van deze studenten uitgekozen om verder te stromen. Als deze studenten eenmaal een eed of *pledge* hebben afgelegd, begint de tweede periode, die ook wel *pledging* wordt genoemd. De duur van die periode hangt af van groep tot groep, maar over het algemeen moeten de *pledges*, die wij waarschijnlijk *schachten* zouden noemen, in deze periode een hoop testen doorstaan om toe te mogen treden tot de *fraternity*.

De *fraternities* staan vooral bekend voor hun extreme ontgroeningsrituelen, die ook wel bekend staan als *hazing*. In theorie is *hazing* vandaag verboden aan de meeste Amerikaanse universiteiten, maar in de praktijk gebeurt dit nog op vrij regelmatige basis. Door het mysterieuze karakter van deze rituelen is het onduidelijk wat ze precies inhouden, alhoewel uit rechtszaken is gebleken dat in de meest extreme gevallen sommige leden gebrandmerkt kunnen worden.

STUDENTENSTAAT

Na de *pledging* mogen de *pledges* eindelijk toetreden tot de *fraternity*. Dat gebeurt meestal in een erg uitgebreide, pseudo-religieuze ceremonie. In de achttiende en negentiende eeuw waren *fraternities* sterk gelinkt aan geheime organisaties, zoals de vrijmetselaars, religieuze sektes en culten. Alhoewel dit bijgeloof vandaag niet zo sterk meer aanwezig is, zijn een hele hoop van hun rituelen om

“

In de meest extreme gevallen kunnen sommige schachten gebrandmerkt worden.

deze reden nog steeds erg 'mysterieus'. De inwijdingsceremonie lijkt zo bijvoorbeeld vaak op een doop, niet in de Vlaamse, studentikoze betekenis van het woord. Vaak eindigt deze met een plechtige bekendmaking van de 'doelen' van de *fraternity* en de aflegging van een tweede, geheime eed.

Studenten die lid zijn van een *fraternity* zeggen vaak over zichzelf dat ze deelnemen aan het 'Griekse leven' (*Greek life*). Dat klinkt nogal bombastisch, zoals we wel van de Amerikanen

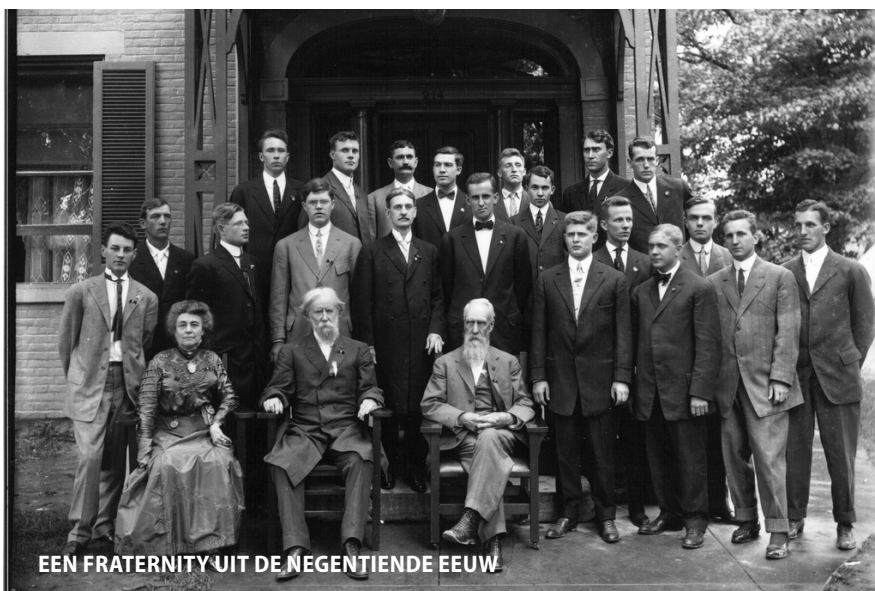
gewend zijn, al is daar in deze situatie wel iets van aan. Veel *fraternities* bezitten een eigen gebouw op de universiteits-campus, waar de leden samenwonen. Dat is wel wat anders dan een studentenvereniging die een keer in de week samenkomt. De term '*Greek*' komt van de vele Griekse symboliek in de verenigingen. Zo zijn een hele hoop van de rituelen in de *fraternities* gebaseerd op Griekse mythes en moeten leden elkaar aanspreken als *brother* of *sister*.

KRITIKOS

De laatste jaren zijn *fraternities* steeds meer onder vuur gekomen. Zo beschuldigen veel critici hen ervan elitair, racistische en vooral seksistische clubs te zijn. Daarbij baseren ze zich vooral op de *rushing*-praktijken. Bijna alle *fraternities* laten slechts één geslacht toe en tot de jaren tachtig waren ze ook op basis van ras strikt gesegregeerd. Vaak krijgen kinderen van alumni ook voorrang bij *rushing*, waardoor een *fraternity* zo meestal bestaat uit enkele zeer machtige families.

Verder komt er ook steeds meer kritiek op het overmatige alcohol- en druggebruik van de Griekse studenten. Ook het seksistische karakter van veel van deze groepen wordt steeds meer in vraag gesteld. Velen bekritiseren de machocultuur van de clubs, die hun leden aanspoort om vrouwen seksueel te misbruiken. 's Werelds bekendste voorbeeld hiervan is waarschijnlijk **Brett Kavanaugh**, de *Supreme Court* rechter die beschuldigd werd van de seksuele aanranding van meerdere vrouwen in zijn tijd als Griekse student.

We kunnen dus concluderen dat *fraternities* meer zijn dan wat de slechte comedyfilms en Zacs wasbordje zouden doen blijken. En dat we soms misschien blij mogen zijn dat we in België en niet in Amerika leven.

Streek van de week

tekst door Nicky Vandeghinste

foto door Emile Defooz

Elke streek heeft zo zijn bijzonderheden. In Ieper gooien ze katten van de toren, in Geraardsbergen eten ze mattentaarten en Aalst is doordrenkt met marginaliteit. Wij voeren elke editie de meest prominente clichés aan een regionale club en zien hoe zij die verteren.

Korneel Molkens, de vicepraeses van Limburgia staat ons met een frisse pint te woord in hun clubcafé, de Confrater in de Overpoort.

Welke activiteiten doen jullie zoal bij Limburgia?

"We organiseren zo wat de typische activiteiten die binnen studentenverenigingen gedaan worden, zoals cocktailavonden, spelletjesavonden, en cantussen uiteraard. We doen ook elk jaar onze bierbeurs. Dan verkopen we bieren uit Limburg. Dat zijn meestal minder bekende bieren, zoals Tripel Kanunnik. We proberen zo wat kleinere brouwerijen aan te schrijven daarvoor."

Wat is je favoriete eigenschap aan Limburg?

"Dat is misschien wel een beetje het *down to earth* zijn. Hoe we totaal niet uit de hoogte doen en gewoon gezellig zijn. Dat zijn misschien wel de clichés die er over Limburgers zijn, maar ik denk wel dat het een beetje klopt, en dat we daar wel wat trots op mogen zijn."

Limburgia

Zijn er nog andere clichés over Limburg, die misschien minder bekend zijn?

"Een idee dat dikwijls heerst is dat Limburg een boerengat is dat in het oosten ligt, waar niemand naar omkijkt. Je hebt daar bossen, iedereen is daar vriendelijk, en je hebt daar Bokrijk en zo, maar dat beeld is misschien niet helemaal juist. We hebben ook wel onze industrie en onderzoekscentra. Over Limburg heerst misschien het cliché dat het wat achterop loopt op de rest van Vlaanderen en dat is wel een beetje jammer. En het is ook jammer dat we er zelf zo hard in meegaan. Ik denk dat de Limburgse trots er iets meer mag zijn."

Fuck, mary, kill: Patje Krimson, Thibaut Courtois, of Matteo Simoni

(denkt lang na.)

De eerste vraag is dan natuurlijk voor wie je gay zou gaan.

"Ik denk dat ik dat wel voor **Matteo Simoni** zou doen, dus fuck Matteo Simoni. Marry dan, **Thibaut Courtois**, ik vind die nog wel een sympathieke gast eigenlijk. **Patje Krimson** is misschien wat te oud om nog mee te trouwen, dus kill die maar. Hij maakt wel leuke muziek, maar dat brengt ook nu niet zo veel bij, denk ik he."

Er zijn heel veel West-Vlaamse verenigingen en ook voor de andere provincies zijn er telkens verschillende, maar jullie zijn zo

afgelegen, met maar één vereniging voor één provincie. Voelen jullie je ook zo in het Seniorenkonvent?

"Nee, eigenlijk niet. We hebben het SK ook opgericht, trouwens. De oprichter van het SK, **Rick Wyckmans**, heeft in 1931 eerst onze club opgericht en is dan enkele jaren later met het SK begonnen. Dat is wat ik erover weet. Dat heeft ook wat met de vernederlandsing van de UGent te maken. Die heeft eerst in Leuven gestudeerd en is dan naar Gent gekomen. Het was ook een beetje een collaborateur, denk ik. Maar daar weet ik het fijne niet van. Dat is zowat de duistere kant die er aanhangt. Dat was allemaal heel Vlaamsgezind in die tijd. Toen was de hele studentenbeweging een beetje daardoor gedragen, die indruk heb ik toch. Als stichtend lid zitten we nu dus nog steeds in het SK, wat wel leuk is."

Waarom moeten alle Limburgers bij Limburgia?

"Om toch wat die Limburgse trots uit te dragen in het Gentse studentenleven, want je verliest de link met je thuis nogal snel. We moeten dat misschien wat onderhouden. Dat Limburggevoel bestaat toch wel echt, hoor. Als er mensen zijn van Limburg die dit lezen, we zijn altijd op zoek naar nieuw leden. Dus sluit je aan, of kom eens een pintje drinken in de Confrater, je moet daarvoor nog geen lid willen zijn. We zijn altijd vriendelijk tegen iedereen."

PANDORA'S GENETICA

De biologische wereld stond in rep en roer toen wetenschapper en professor biologie **He Jiankui** onlangs via YouTube liet weten dat hij 's werelds eerste genetisch gemodificeerde baby's tot leven had gebracht. Hij claimt aan de hand van in-vitrofertilisatie embryo's gemaakt te hebben en deze vervolgens in het eencellig stadium gemodificeerd te hebben aan de hand van een nieuwe, revolutionaire tool genaamd CRISPR-Cas9. Door juist dat ene specifieke gen uit te schakelen, te *knippen*, zouden de

pasgeboren tweelingzusjes nu resistent zijn tegen HIV-infecties. Onmiddellijk volgde enorm veel kritiek vanuit alle wetenschappelijke hoeken, die het een inbreuk op de ethiek noemen. He Jiankui zou in een toekomstige paper duiding bieden. In de tussentijd blijft er onduidelijkheid over de effectiviteit van de ingreep, alhoewel sommige wetenschappers poneren dat de doos van Pandora geopend is en we deze moeten sluiten vooraleer de gevolgen onherstelbaar zullen zijn.

THE WALKING UTERUS

De allereerste baarmoedertransplantatie is een feit en kadert in een pilootstudie vanuit de UGent, die onderzoekt wat de mogelijkheden zijn om de baarmoeder van een hersendode donor te transplanteren bij een vrouw met een niet- of onderontwikkelde baarmoeder. Voorafgegaan door substantiële medische en psychische screening, wordt er een IVF-procedure gestart. Als gedurende een jaar de ingeplante uterus niet afgestoten wordt, en er voldoende

gezonde embryo's gekweekt zijn, zal men een hiervan inplanten bij de vrouw. De bedoeling is echter om de zwangerschap op 37 weken via keizersnede te finaliseren en de baarmoeder opnieuw te verwijderen. Medicatie tegen afstoting houdt immers veel risico's in op lange termijn. Dit veelbelovende alternatief voor adoptie en draagmoederschap zou de ideale oplossing zijn voor vrouwen die door genetische ongeschiktheid hun moederwens niet kunnen vervullen.

WHISKY MET EEN VREEMD SMAAKJE

Idee: wat als we nu eens de urine van type twee diabetespatiënten purifiëren en de verkregen suiker gebruiken in de makelij van sterke drank? 'Absurd' is een gepaste term. Maar onderzoeker in de biomedische technologieën, **James Gilpin**, heeft juist dat gedaan. Door suikerrijke urine van oudere diabetici te zuiveren als ware het leidingwater, kon hij met behulp van de verkregen suikermoleculen het gistingsproces van het graanbeslag versnellen (normaal wordt

die suiker verkregen uit het zetmeel van het beslag). De hoogwaardige *single malt* whisky wordt op het einde van de rit ook gebotteld met de naam en de leeftijd van de donor. Het is uiteraard niet makkelijk verkrijgbaar en werd tentoongesteld op enkele designerevenementen in het VK en de VS. De artistieke connoisseurs onder ons zullen het kunstzinnig noemen, maar vermoedelijk zullen de alledaagse liefhebbers het bij hun oude, vertrouwde Johnnie Walker houden.

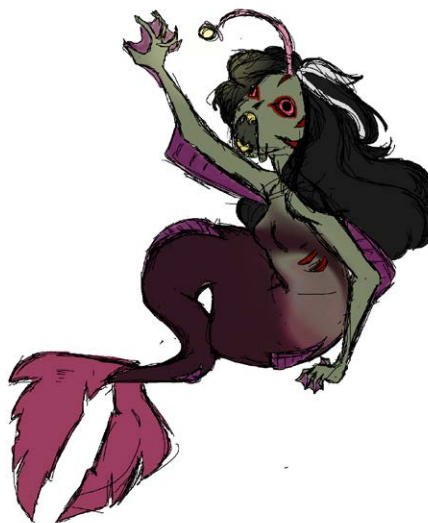

DOKTER SCHAMPERSTEIN

HOW TO: BECOME A MERMAID

door Filip Deblaere

illustratie door Emilie Devreese

Niet elke wetenschapper houdt zich bezig met proefbuizen, deeltjesversnellers of lasers. Dr. Schamperstein kiest voor een theoretische aanpak en baant zich een weg door formules, berekeningen en kennis om zijn licht te laten schijnen over een prangende maar absurde vraag.

"Beluga savruga, come winds of the Caspian sea." Met die woorden zette Ursula haar incantatie in om Ariel te transformeren in een mens. In de sequel van *De kleine zeemeermin* wordt diezelfde magie opnieuw aangewend om Ariels dochter Melody om te toveren tot haar maritieme roots. Zeemeermin worden: de droom van menig kind. Is dat echt onmogelijk zonder dat beetje Disneymagie? Of is er evolutionair gezien voor de mensheid kans op een toekomst met vinnen?

Dr. Schamperstein bedacht drie mogelijke manieren waarop zeemeerminnen zouden kunnen ontstaan. Ten eerste zou een primaatsoort terug kunnen keren naar de oceaan, waarna hij terug verschillende viskarakteristieken zou kunnen ontwikkelen. Een tweede mogelijkheid zou kunnen zijn dat vissen zelf primatekenmerken ontwikkelen, met een menselijke romp tot gevolg. De derde en laatste optie, een man met een bijzondere visfetisj, laten we graag aan jullie verbeelding over. Hieronder komt alvast een interessante hypothese rond de eerste optie aan bod: de wateraaptheorie of *aquatic ape theory*, zoals we dat zeggen in de zeemeerkunde.

AQUATIC APE THEORY

In de vorige eeuw postuleerden enkele wetenschappers dat de mens een aquatischer verleden heeft dan

eerder vermoed. Zo wees Max Westenhöfer op enkele menselijke kenmerken die duidelijk verschillen van andere landdieren. Waarom zijn wij minder harig? Waarom houden baby's instinctief hun adem in?

Een van zijn aanhangers was mariene bioloog Alister Hardy, die de hypothese verder beschreef. Die stelt dat een deel van de primaten door competitie verdreven werd naar kustgebieden waar ze voor voedsel afhankelijk waren van schaaldieren en andere aquatische levensvormen.

Die eerste evolutie zou een stap kunnen betekenen in het lange parcours van mens tot zeemeermin. Ook hier gelden de regels van de evolutie. Na geografische isolatie van de rest van de primaten, kunnen de 'waterapen' apart evolueren. Variaties in het DNA geven aanleiding tot nieuwe kenmerken die hen een evolutief voordeel kunnen geven. Indien die op overlevingsvlak of op reproductief vlak helpen, zal natuurlijke selectie ervoor zorgen dat die steeds vaker terugkeren in de volgende generaties van de diersoort.

UITDAGINGEN VOOR DE TOEKOMSTIGE ZEEMEERMIN

Na miljoenen jaren evolutie zullen zeemeerminnen eerst terug schubben vertonen en daarna ook vliezen tussen vingers en tenen, waardoor ze zich

makkelijker door het water zullen kunnen bewegen. Benen evolueren tot vinnen totdat uiteindelijk beide vinnen fusioneren tot de zeemeerminnenstaart. Niet ongezien in de dierenwereld, trouwens! Ook bij mensen komt syndactylie voor, een verschijnsel waarbij vingers of tenen vergroeien. Voor ons een groot nadeel, maar vliezen geven zwemmende dieren net een groot voordeel. Om te voorkomen dat ook handen en vingers fusioneren, moet de zeemeermin zijn handen blijven benutten door bijvoorbeeld nog steeds gereedschap te gebruiken.

Een andere grote aanpassing is ademen onder water. Volledige kieuwen ontwikkelen lijkt onwaarschijnlijk, maar hun ademcapaciteit vergroten is wel een optie. Een mooi voorbeeld van evolutie op dit vlak bij mensen zijn de Bajau, een bevolkingsgroep in Zuidoost-Azië die leeft van onderwaterjacht. Zij hebben een milt die 50% groter is dan normaal en kunnen meer rode bloedcellen met zuurstof opslaan. Bij het duiken komen meer cellen in de bloedcirculatie terecht en krijgt het lichaam meer zuurstof ter beschikking.

Onwaarschijnlijk? Wellicht wel. Maar als je zeemeerminwens er nog steeds is, raden we je aan om niet je stem in te ruilen voor een zeemeerminnenstaart, en toch enkele (miljoenen) jaren te wachten.

Trust at first sight

HOE BETROUWBAAR BEN JIJ?

tekst door Daan Van Cauwenberge, Hanne Thiessen en Katrien Vandenbroeck

foto's door Hanne Thiessen

Wanneer iemand ons voor de eerste keer ontmoet, zijn het niet onze fijne kwaliteiten, maar onze prachtige looks die eerst opvallen. En dat leidt tot de vraag: welke kenmerken zorgen ervoor dat wij er betrouwbaar uitzien?

Het is erg het te moeten zeggen, maar misschien was Disney fout: *looks may matter*. Al had iedereen die twee seconden keek naar het profiel van de gemiddelde Disneyprinses waarschijnlijk wel al kunnen concluderen dat zij zelf ook niet helemaal van hun boodschap overtuigd zijn. Hoe mooi je innerlijk dan ook mag zijn, je kleren en gezicht krijgen mensen altijd eerst te zien.

Gek genoeg linken de meeste mensen die uiterlijke kenmerken vaak aan bepaalde karaktertrekken. Mensen met een bril zouden zogezegd slim zijn, mensen met dreads zijn chille vogels en als je in de herfst nog een korte broek draagt, ben je waarschijnlijk een sociopaat. Het omgekeerde bestaat ook. Een hele hoop mensen passen hun uiterlijk aan om zo hun innerlijk aan

de wereld te kunnen tonen. Denk maar bijvoorbeeld aan die gast in jouw richting met vijftig festivalbandjes aan zijn arm. Je bent alternatief, *I get it*.

Als vlijtige wetenschappers nemen wij echter geen genoegen met deze leuke opmerking over het belang van een goede eerste indruk. Dus besloten we om op een wetenschappelijke manier op zoek te gaan naar de uiterlijke kenmerken die ervoor zorgen dat we mensen als 'betrouwbaar' inschatten.

EEN BEETJE ANDERS

"Een goed onderzoek is een simpel onderzoek", aldus een luie onderzoeker. Om op zoek te gaan naar de meest betrouwbare kenmerken, besloten we dat we het best met foto's zouden werken van verschillende mensen uit

onze redactie. Al deze foto's werden op dezelfde plaats en ongeveer op hetzelfde moment genomen, zodat de omgeving geen impact kon hebben op de betrouwbaarheid van de persoon op de foto. Oorspronkelijk was ons plan ook dat iedereen met een kleine glimlach op de foto zou staan. Toen bleek echter dat sommige van onze redacteurs de vaardigheid van het spontaan lachen niet bepaald meester waren. Dus hebben we uiteindelijk een erg objectieve *resting bitch face* gehanteerd voor de rest van ons onderzoek. Zoals dat een wetenschapper betaamt.

Deze foto's werden in willekeurige volgorde aan verschillende mensen, die geen een van de mensen op de foto's kenden, voorgelegd met de opdracht iedere persoon een score van één tot tien te geven op basis van hoe betrouwbaar ze er precies uitzagen. Aangezien het echter moeilijk is om aan de hand van de score die iemand krijgt af te leiden hoe betrouwbaar specifieke kenmerken zijn, besloten we nog een extra dimensie aan het onderzoek toe te voegen.

Sommige mensen lieten twee foto's van zichzelf nemen, iedere keer met een lichte verandering in hun uiterlijk. Een foto met los haar en een met het haar in een staart. Een foto met en zonder baard. Een foto met natuurlijk en met gekleurd haar. Een foto met een doodse blik en één met een stralende lach. Zo

“

Het resultaat: enkele
enquêtes met licht
variërende *resting*
bitch faces

hadden we meteen enkele variabelen aan de hand waarvan we het effect van specifieke kenmerken konden nagaan. Het resultaat: enkele enquêtes met licht variërende *resting bitch faces*.

TRUST ISSUES

In totaal gaven iets meer dan honderd-zestig mensen antwoord op onze enquêtes. Is dat veel? Wel, dat hangt een beetje af van je perspectief. Een erg statistisch relevante steekproef kunnen we het niet noemen. Zelfs als we enkel 'de UGentstudent' als populatie nemen, hebben we nog altijd een erg kleine groep. Maar als we de hoeveelheid reacties op een *Schamperlab* beschouwen, hebben we hier duidelijk baanbrekend onderzoek verricht. Onze volstrekt pseudowetenschappelijke generalisaties in de komende alinea's worden idealiter in de context van dit beperkt aantal antwoorden bekeken. Alvast gewaarschuwd.

Allereerst viel het ons op dat de gemiddelde scores van onze verschillende foto's erg dicht bij elkaar lagen. Niemand kreeg gemiddeld een score lager dan vier of hoger dan zeven. Dat wil zeggen dat uiterlijk misschien toch maar een stukje van de puzzel is, als het aankomt op betrouwbaarheid. Anderzijds is

het mogelijk dat een stel gestresseerde journalist-studenten die met doodse blik in de cameralens staren misschien niet de meest betrouwbare mensen lijken. We zullen het antwoord op dit mysterie waarschijnlijk nooit te weten komen.

Op voorhand hadden wij ook al enkele ideeën over welke kenmerken betrouwbaar of onbetrouwbaar zouden zijn. Zo waren we ervan uitgegaan dat de foto's waarop brillen te zien zijn en onze ene lachende foto het vrij goed gingen doen. Dat terwijl baarden en gekleurde haar volgens ons de mist in zouden gaan. Dit bleek echter niet het geval te zijn. Brillen leken helemaal niet relevant te zijn. Of ze nu een bril droegen of niet, onze charmante journalisten eindigden telkens weer met een stabiele vijf komma vijf. Ook het lachen had nauwelijks effect op de gemiddelde score van onze stralende redacteur.

Zowel het blonderen als de baarden gaven interessantere resultaten. In lijn met onze verwachtingen kreeg ons geblondeerd proefkonijn een lagere score voor zijn onnatuurlijke haar. Als we die resultaten echter meer in detail gingen bekijken, bleek dat hij van de mannen twee keer vrijwel identiek dezelfde score had gekregen. Zij leken niet in te zitten met zijn felblonde haar. De vrouwelijke

respondenten daarentegen, gaven een opvallend lagere score aan zijn felblonde lokken. Een soortgelijke trend zagen we ook bij de baarden. Over het algemeen krijgen mannen met baarden een hogere score van onze mannelijke respondenten dan van hun vrouwelijke tegenhangers. Bij mannen zonder baard zagen we dan weer een omgekeerde tendens. Onze vrouwelijke ondervraagden hadden het duidelijk niet zo op het veranderen van haar. Tenzij het ging over haar opsteken, want staartjes deden het duidelijk beter dan losse haren.

Ten slotte ontdekten we ook, eerder onverwacht, dat geslacht een zeer belangrijke factor is. Bij de foto's van mannen gaven de twee geslachten altijd ongeveer hetzelfde antwoord. Zolang ze hun haar maar mooi op hun hoofd hielden en ver van verfbus en gezichtsbeharing bleven. Bij foto's van vrouwen zagen we echter dat zij elke keer een hogere score kregen van vrouwen dan van mannen. Vandaar ook dat de vrouwelijke foto's de onbetwiste winnaars bleken van onze enquête. Echt opvallende kenmerken van betrouwbaarheid hebben we dus niet gevonden, maar een gouden raad: mannen, blijf van jullie haar en vrouwen, geloof in de kracht van girl power.

TFW the EU bans your memes

MEMES BINNENKORT VERBODEN IN DE EU?

tekst en memes door Selin Bakistanli

Dikke kans dat je onlangs nog een irritante 'artikel 13'-advertentie van YouTube hebt weggeklikt. Waarom raakt dat ding door onze *adblock* en meer nog: wat staat er nu eigenlijk in dit fameuze artikel 13 waardoor zelfs gigantische spelers als Google met de *poepers* zitten?

De discussies rond het Migratiepact hebben aangetoond dat het gros van de bevolking vaak niet echt weet hoe de vork precies in de steel zit wanneer het aankomt op regelgeving, al dan niet internationaal. Ook de *Richtlijn inzake auteursrechten in de digitale eengemaakte markt* is de pineut van verkeerde berichtgeving waardoor mensen onterecht denken dat de Europese Unie een 'memeban' heeft ingevoerd en al grijpen naar hun virtuele vuurtoetsen en spitvorken. De richtlijn telt 24 nieuwe artikelen, maar vooral artikel 13 komt vaak terug in de media. Wij bieden met plezier enige duiding, maar voor de bezige bijen die geen tijd hebben om twee pagina's door te nemen al een *tl;dr*: meme gerust nog even verder.

You

HE PROTEC?

Een eerste misverstand - vooraleer in te gaan op de inhoud die zo problematisch wordt bevonden - is dat de richtlijn al gestemd zou zijn, waardoor ze noodgedwongen opgenomen moet worden in de nationale wetgeving van elke lidstaat van de EU. *Hebbe 'k ik hier ergens een vergadering gemist*, of zo? Waarschijnlijk ooit wel ergens, maar we kunnen hier heel duidelijk over zijn: enkel het voorstel voor de richtlijn is goedgekeurd door het Europees Parlement. Dit voorstel zal nu besproken worden door de Raad van de EU, de Europese Commissie en het Europees Parlement, waarna de richtlijn pas goedgekeurd kan worden. In 2019 wordt er een beslissing verwacht.

The guy she tells you not to worry about

GeOorlOoFde UiTzoNdeRinGeN

Over naar de fel bekritiseerde inhoud van deze richtlijn, en meer bepaald de 'memeban'. De richtlijn heeft als doel extra bescherming voor makers van creatieve werken, gaande van films tot muziek tot teksten, die gedeeld worden op het internet. Het verbaast dan ook niet dat grote platenmaatschappijen en bekende artiesten voorstander zijn van de nieuwe richtlijn. Ook onze eigenste **Kris Wauters** zou zich pro getoond hebben. Misschien werd het massaal ongeoorloofde gebruik van al die bekende Clouseau-nummers hem te veel. Dankzij de richtlijn kan het creatieve materiaal niet zonder toestemming, en vaak de daaraan gekoppelde verloning, worden gebruikt. Memes zijn natuurlijk vaak gebaseerd op *copyrighted content*, maar de oplettende lezer ziet dat dit veel verder gaat dan enkel memes.

Momenteel bestaan er al regels over auteursrechten, die tevens ook de uitzonderingen - wanneer er dus geen toestemming gevraagd moet worden - erop bepalen. De belangrijkste uitzondering is waarschijnlijk die van de parodie. Zo'n parodie moet voldoen aan twee voorwaarden: ze moet duidelijk verschillen van het originele werk en er moet humor in vervat worden. Het leven is aan de grappigen! Wanneer makers van creatieve werken een ongeoorloofd gebruik van hun werk zien, en wanneer geen van de uitzonderingen dus van toepassing is, kunnen zij onder

meer het platform waarop het werk gedeeld is vragen om dit te verwijderen.

THE FLOOR IS GEEN AUTEURSRECHTELIJKE INBREUKEN

Dit laatste is tevens het onderwerp van artikel 13 van de voorgestelde richtlijn. Indien dit goedgekeurd wordt, moeten de platforms zelf proactief *copyrighted content* verwijderen, zonder bericht van de oorspronkelijke artiest. Voor alle duidelijkheid, dit gaat om *content* die een inbreuk pleegt op de auteursrechten van de oorspronkelijke artiest, en ook de uitzonderingen, met inbegrip van de parodie-uitzondering blijven gelden. Socialemediakanalen zoals Facebook en YouTube zullen verantwoordelijk gehouden worden wanneer

“

Hebbe ‘k ik hier ergens een vergadering gemist, of zo?

zij dit niet doen en zouden zelfs tot betaling gedwongen kunnen worden. Dat verklaart meteen het gigantische protest bij gigant Google, die stelde YouTube offline te halen indien de richtlijn er komt. De richtlijn zou niet enkel gelden voor nieuwe *content*, ook het ongeoorloofd gebruik van auteursrechtelijk beschermd materiaal in oude *content* moet verwijderd worden indien de kanalen claims willen vermijden. Vergelijk het met de stress die je ervaart wanneer je tijdens het zwartrijden op de bus plots controleurs ziet opstappen. Maal duizend. Honderdduizend misschien zelfs.

Bedrijven met platforms waar heel veel *copyrighted* materiaal wordt gedeeld, bij uitstek dus YouTube en Facebook, hebben de mankracht niet om elke post te checken om te zien of er een copyrightinbreuk is. Om hieraan tegemoet te komen zullen ze bots moeten maken om dergelijke inbreuken geautomatiseerd te detecteren. Deze bots zullen - uit angst voor claims - waarschijnlijk strenge criteria hanteren bij het scannen van alle

content, waardoor het goed mogelijk is dat posts zonder auteursrechtelijk beschermd materiaal ook *geflagged* worden.

GOOD GUY GOOGLE

Zo'n absurd strenge regelgeving zou volgens critici leiden tot een dreiging voor de vrijheid van meningsuiting. Ook YouTube werpte zich in haar campagne tegen de richtlijn op als beschermer van dit hoge goed. We betwijfelen of zo'n groot bedrijf daadwerkelijk inzet met ons recht om onszelf te kunnen uitdrukken en vrezen dat het hen toch eerder om de centjes te doen is. Zo'n **kuch** memeban **kuch** raakt hen minstens op twee verschillende manieren in de portemonnee. Eerst en vooral: hoe *fucking* onaantrekkelijk zouden socialemediakanalen eruitzien als al het gecopyrightte materiaal onverbiddelijk verwijderd wordt? De inkomsten die grote spelers zouden verliezen door de leegloop ten gevolge hiervan kunnen niet min zijn. Daarnaast zouden de platformen zelf verantwoordelijk zijn, en dus aansprakelijk gesteld kunnen worden, voor het in de gaten houden van alle uploads. De oorspronkelijke artiest zal niet eerst moeten rapporteren, waardoor het platform een proactieve houding moet aannemen, wat nu bijna niet het geval is. Hoewel het dus lijkt alsof individuen en de grote technologiebedrijven aan hetzelfde zeel trekken, qua motivatie schuilt er wel meer achter dan naïevelingen zouden denken. **Insert meme over kapitalisme, nu het nog kan**

ADVERTENTIE

€1,5

KORTING

OP ALLE
WRAPS

BIJ INLEVERING VAN DEZE BON IN
LANGE VIOLETTESTRAAT 64

Het datapoederalternatief

EEN VERHAAL OVER EEN HOOP WETENSCHAPPERS EN EEN HOOPJE POEDER

tekst door Daan Van Cauwenberge, illustratie door Bert Selleslagh

Data-opslag wordt steeds kleiner en efficiënter. Van de lompe gigacomputers uit de jaren zestig hebben we het nu al geschopt tot onze gsm-supercomputers op zakformaat. Maar kunnen we in de toekomst alle informatie van de wereld opslaan in een hoopje stof?

"Veertig procent van het internet-energieverbruik gaat naar de dataopslag van Google. En als je dingen in een computersysteem opslaat, dan moet je daar altijd energie aan geven. Dus eigenlijk staat het ergens op een server en heeft het constant energie nodig." Dat is slechts een van de problemen met onze huidige methodes om data op te slaan op servers, aldus professor **Peter Dawyndt**. Data opslaan is een kostelijke aangelegenheid: niet alleen verbruikt het gigantische hoeveelheden energie, ook worden de servers gemaakt uit dure metalen en nemen ze reusachtige hoeveelheden plaats in.

Gelukkig hebben enkele professoren aan onze universiteit mogelijk een oplossing gevonden. Professor Dawyndt, een informaticus, deed samen met zijn collega's professor **Filip Du Prez**, een chemicus, en professor **Bart Devreese**, een biochemicus, onderzoek naar een mogelijk chemisch alternatief voor onze digitale problemen.

POLYMEREN

Vooraleer we het echter kunnen hebben over grote Google-servers, is het tijd voor een klein lesje chemie. Bij het woord 'polymeer' zullen de meeste

studenten wel een vaag idee hebben waarover ik het heb. Anderen zullen waarschijnlijk enkele trauma's uit het middelbaar herbeleven.

Een polymeer is een verbinding van verschillende monomeren. Een monomeer is een relatief simpele molecule die onder invloed van druk, warmte of een andere katalysator een verbinding zal aangaan met andere monomeren. Een polymeer kun je dus vergelijken met een trein met een hele hoop terugkerende wagonnen. Eiwitten, DNA en RNA zijn voorbeelden van natuurlijke biopolymeren. Minstens even bekend zijn hun synthetische tegenhangers zoals nylon, polyester en plexiglas. Zo'n synthetische stoffen zijn, in tegenstelling tot hun organische tegenhangers, stoffen die niet in de natuur voorkomen, maar door de mens gemaakt zijn.

(POLY)MEER MOGELIJKHEDEN

Maar wat hebben die polymeren nu precies met dataopslag te maken? Dat wordt ons verder uitgelegd door professor Du Prez: "In mijn groep ben ik altijd met zeer uiteenlopende projecten bezig, maar ze hebben altijd te maken met de synthese van polymeren. Biologische

polymeren zijn in staat om enorm veel verschillende functies te vervullen en ik probeer mijn studenten aan te sporen om op zoek te gaan naar manieren om synthetische moleculen soortgelijke dingen te laten doen. Een aspect dat we zo hebben proberen repliceren is de mogelijkheid tot dataopslag."

Het is waarschijnlijk niet helemaal duidelijk hoe een polymeer data zou kunnen opslaan, maar neem bijvoorbeeld DNA, een organische polymeer. DNA is een zeer complexe keten van nucleotiden, die in een erg strikte volgorde staan. Door die strikte volgorde is DNA in staat om informatie op te slaan en over te dragen. Daarbij verschilt onze genetische code niet zo veel van een hedendaagse code in de informatica, waar informatie niet wordt opgeslagen in een strikte sequentie van nucleotiden, maar in een reeks nulletjes en eentjes.

"Wij hadden hier enkele liters acrylaten staan, dat zijn de monomeren waaruit onder andere plexiglas wordt gemaakt. Daardoor kwam ik op het idee of het mogelijk zou zijn om een reeks van bijvoorbeeld twintig acrylaten op een precieze wijze aan elkaar te zetten. Geen 19, geen 21, maar 20. Dat klinkt vast niet zo moeilijk, maar dat is het wel. (lacht) Maar we wilden nog wat meer doen. Andere wetenschappers waren er al in geslaagd om zo'n precisiepolymeer te maken uit twee verschillende monomeren. Maar ik vroeg mij af of het mogelijk was om een sequentie

“

Met deze methode van dataopslag zouden we in feite alle data in de wereld kunnen opslaan op een oppervlakte niet groter dan de inhoud van een koffiebeker

van 20 moleculen te maken, waarbij we gebruikmaakten van verschillende monomeren, zodat we op iedere plaats in het rijtje exact de gewenste molecule konden kiezen."

(POLY)MEER OPSLAGRUIMTE

Toen hij erin geslaagd was om zo'n sequentie te maken realiseerde professor Du Prez zich dat deze polymeren gebruikt konden worden om op effectieve wijze data op te slaan. "Toen ik mijn collega's voor de eerste keer contacteerde zaten we gewoon te denken aan het schrijven van een zin in zo'n polymeerpoeder. Dat is natuurlijk niet zoveel, maar voor ons als chemici was dat al een waanzinnige gedachte. Maar toen die zin eenmaal gelukt was, zei Peter tegen me: "Ja, een zin. We moeten toch wat meer ambitie

hebben dan een zin?" En zo zijn we op het idee gekomen om een QR-code als chemische data op te slaan. Wij hebben hier ook een robot staan die iets meer dan zeventig precisiepolymeren simultaan kan maken, dus legden we ons ook de limiet op dat we de QR-code, die bestaat uit ongeveer duizend nulletjes en eentjes, moesten reduceren tot minder dan 75 moleculen."

Hoe is dit mogelijk? Dat wordt uitgelegd door professor Dawyndt: "Hoe meer van die moleculen zij konden gebruiken in hun sequentie, hoe meer we konden opslaan op een fragment." Professor Devreese maakte de vergelijking met natuurlijke biopolymeren om een idee te geven hoeveel efficiënter zij werken: "Als je een eiwit hebt van honderd verschillende bouwstenen, dan heb je twintig

tot de macht honderd mogelijke combinaties. Dat is een getal dat groter is dan het geschatte aantal atomen in het universum."

Het uiteindelijke resultaat van het onderzoek is 'datapoeider', of dat is toch hoe de polymeren door de media genoemd worden. "Vele synthetische polymeren zien er eerst uit als poeder. Een plastic bekertje uit de resto's is ook gemaakt van 'poeder'. Als we dat zouden willen, zouden we dat poeder ook in de vorm van een USB-stick kunnen maken. Maar dat zou eigenlijk al veel te groot zijn, want wij slaan de data op op een moleculair niveau. Met deze methode van dataopslag zouden we in feite alle data in de wereld kunnen opslaan op een oppervlakte niet groter dan de inhoud van een koffiebeker," wordt ons enthousiast door professor Du Prez verteld.

EEN STERRE-CAST

Opvallend is ook dat het informaticage-deelte van dit onderzoek werd uitgevoerd door de chemiestudente **Annelies Landuyt** met experimentele hulp en begeleiding van **Steven Martens**. Dit deden ze in het kader van het *Honours Award in Sciences* programma aan de faculteit Wetenschappen. Dat is een programma waarvoor enkele van de meest uitmuntende studenten vanaf hun tweede jaar worden uitgekozen om aan interdisciplinair onderzoek te doen. Deze combinatie van chemie, informatica en biochemie bleek dan ook ideaal in die context. Alle drie de professoren benadrukten ook het belang van dit soort interdisciplinair onderzoek, of zoals professor Dawyndt het zegt: "Soms moet je jouw onderzoek eens proberen uitleggen aan iemand die er niets van afweet om een grote stap vooruit te kunnen zetten."

26 DECEMBER: Charlatan for KIDS

@ Charlatan

BLOKPAUZE – Had je de Overpoort net afgezworen en je moederlief beloofd om alle komende dagen flink te studeren? Wel, wij hebben goed nieuws! Je kan nog een laatste keer gaan feesten mét goedkeuring van *madre*. Het enige wat je moet doen is het vertrouwen van je ouders winnen om je kleine broer of zus eens mee te nemen naar je tweede favoriete oord van verderf in Gent. Een sessie familie-*bonding* voor slechts vijf euro per persoon én het is zelfs voor het goede doel! Tijd om die K3-lyrics weer eens op te frissen.

2 TOT 6 JANUARI: Graffiti Lights

@ STAM

BLOKPAUZE – Altijd al zelf met licht willen schilderen? Of gewoon nog nooit op dat idee gekomen? Als je nog geen sterretjes ziet van al het blokken, kan je er begin januari tussen 15u en 17u zelf mee experimenteren! In het STAM zullen live lightpainters demonstreren hoe je kan spelen met licht en ledstrips. Een sterk stukje creativiteit met sluitertijden, bewegende lichtbronnen en de prachtige abdijkerk als setting. Niet al wat glittert is goud, maar in dit geval zijn het oogverblindende lichtsculpturen.

14 DECEMBER TOT 5 JANUARI: Oordeur

@ De Krook

BLOKPAUZE – December, dat betekent voor velen weer als sardientjes in de Krook zitten. Waarom laten de faculteitsbibliotheken ons in het weekend aan ons lot over? Gelukkig komt de Krook to the rescue en gelukkig hoeft je daar niet enkel te studeren. Op het gelijkvloers kan je terecht bij een luistermaquette waar je oren naar hartelust kunnen genieten van een reeks audioportretten van Oordeur. Gewone mensen doen er hun gewone verhaal. Hebben zij meer gemeen met hun burens dan wij? Neem even een pauze en kom luisteren!

23 DECEMBER: Filocafé

@ Vooruit

BLOKPAUZE – Al die stapels cursussen doen een mens al eens contempleren over het leven. Wat is het nut van al dat blokken als je het grootste deel na een maand toch weer vergeten bent? Hoeveel liter koffie kan ik drinken op een dag om de perfecte balans te vinden tussen concentratie en hyperactiviteit? Waarom heb ik mij in een ganse week nog niet gedoucht? Hoe komt het dat alles, maar dan ook echt alles, nu zoveel interessanter lijkt dan studeren? Voor zulke en andere existentiële vragen, één adres: Filocafé Gent!

door Hanne Thiessen en Vincence De Gols

Vreugde alom, want de feestdagen staan voor de deur. Studenten maken zich op oudejaar klaar voor een laatste nachtje stappen voor de start van de examens. Helaas brengt die periode ook elk jaar hetzelfde probleem met zich mee: welke look is adembenemend genoeg voor deze laatste keer volledig *losgehen*?

De knoop van je broek die veel te strak zit aan tafel, oren die bedolven worden onder kerstgekrijs als *Last Christmas* en het zoveelste passieve nieuwjaarsvoornemen. De eindejaarsperiode breekt weer aan, met als kers op de taart: oudejaarsnacht. Examenstress verdwijnt als sneeuw voor de zon, want die nacht zetten we maar al te graag de bloemetjes buiten. Voor wie al van tevoren zijn of haar outfit samenstelt, verloopt die avond niet altijd even vlekkeloos - letterlijk soms. Met die keuze gaat heel wat gewinkel en gepieker gepaard. *Schamper* schotelt voor: een duurzame en efficiënte NYE-gids.

DUURZAAM

Om dé perfecte feestoutfit bijeen te sprokkelen, hoef je echt niet naar de Veldstraat. *Control+V's* vermijden en schuldvrij shoppen kan je moeiteloos

in de vele tweedehandswinkels in Gent. Hier vind je betaalbare stukken en ben je haast zeker van een *pièce unique*. Alom bekend zijn de **Think Twice**-zaken die vintage spullen een tweede thuis geven, maar daar stopt het niet. Ook **FANN**, de **Oxfam-Wereldwinkel** en - jawel, wij testten het voor jullie uit - de **Kringwinkel Ateljee**-shops bieden jou deze periode een uitgebreide feestcollectie aan. Zo begin je duurzaam aan het nieuwe jaar en vink je meteen een goed voornemen op je lijstje af.

Wie een beetje creativiteit gebruikt, kan ook eens neuzen in familiekleerkasten. Zussen en moeders, maar ook broers en vaders hebben tal van spullen liggen die je eenvoudig kan omtoveren tot iets gloednieuw. Nog grotere creatievelingen doen het misschien liever helemaal zelf en borduren in geen tijd een volledige outfit in elkaar. Weg dubbelgangers! Hallo, ecologie.

PARTYPROOF

Helaas is je *party outfit* op oudejaar zelf *partyproof* houden niet altijd een makkie. Het vijfgangendiner is zo'n eerste valstrik. Hopeloze *smospot* of getrainde wijndrinker? Een servet op je schoot leggen doet soms al wonderen. Wanneer je echter een catastrofe verwacht, kan een oude trui bovenop je outfit soelaas bieden, maar het liefst van al trek jij je chique kleren pas aan na het dessert.

Als je dan eindelijk je feesttenue hebt aangetrokken, wil je absoluut problemen voorkomen tijdens je nachtje stappen. Vooreerst: vermijd hakken. Het liefst laat je ze thuis, of wissel je ze na je vijfde glas champagne in. Het zijn slechts uitzonderingen die de hele nacht volhouden op stelten. Andere *no-go's* zijn kostbare of splinternieuwe spullen, reusachtige handtassen en ongemakkelijke of fragiele kledij. Liters bier staan gelijk aan veel toiletplezier en liggen prutsen aan die jumpsuit kan je écht wel missen.

Sterk aan te raden: donkere kleuren. Of het nu zweet, alcohol of nog een restant mayonaise is, vlekken vallen er veel minder in op. Ook laagjes doen veel goeds om zowel de gloeiend hete dansvloer als de koude winterprik te trotseren. Daarbij enkele minder waardevolle accessoires en *you're good to go*. Vestimentair verantwoord: check.

Inked In

tekst door Antoon Van Ryckeghem en Lieselotte Vandeputte

illustraties door Daan Van Cauwenberge

foto door Nathan Pelgrims

DE WERELD VAN TATTOOS BLOOTGELEGD

Anno 2018 zijn tattoos meer sociaal aanvaard dan ooit tevoren. Niet enkel Pommeline, voetballers en enkele bad boys hebben hun huid beïnkst, ook meer en meer doorsnee mensen beginnen deze kunstvorm te ontdekken. Met de vragen van een leek en zonder enige vooringenomenheid gingen we het op de vrouw af vragen aan Dana van Feralis Artwork in Gent, een tattoo-artieste met stijl. Opgelet, dit artikel kan overtuigend werken!

Wellicht heb je zelf al eens met het idee gespeeld, of je hebt al een of meerdere tattoos staan. Wat het ook mag zijn, de marginaliteit rond tattoos trekt in sneltempo weg. Maar welke illustratie is waardig genoeg om je allereerste tattoo te zijn? Een gouden regel die je veel spijt zal besparen: vermijd namen! Een regel die ook Dana hanteert: "Namen absoluut niet. (*lacht*) We moeten er meer coveren dan dat we er moeten zetten. Niet doen." Daarnaast geldt ook de klassieker om de trends niet te volgen, of binnen de kortste keren loopt iedereen rond met een dromenvanger onder zijn nek, of het *infinity*-teken op de pols. Ook blijkt het volgens Dana hip te zijn om bijtjes, takjes of slangen te plaatsen. "Probeer ook niet hard te zoeken naar een betekenis, dat is ook iets storends.", geeft Dana nog mee. "Ik vind dat als je iets esthetisch mooi vindt, het genoeg betekenis heeft. Als er een reden is waarom je iets mooi vindt zal dat automatisch iets van betekenis in zich

dragen. Dat vind ik zelf heel belangrijk. Als je meer en meer tattoos laat zetten dan kan je daar onmogelijk nog een betekenis aan geven. Als je dat wel doet, moet je wel een megadiepe persoon zijn (*lacht*), of heb je een heel zwaar leven gehad." Wie nog wat inspiratie zoekt hoeft enkel maar de hashtag #tattooart in te tikken op Instagram. Je kan deze naar smaak bijkruiden met woorden als *inspiration*, *inked* of *tattoomodel*. Ook op het Instagramprofiel van Feralis Artwork vind je heel wat moois terug. Echt om een *tattooogasm* van te krijgen!

TO TATTOO OR NOT TO TATTOO

Om een afspraak te maken, kan je gewoon langsgaan bij een tattoo-artiest of een mailtje sturen. Er zal altijd gevraagd worden naar fotoreferenties van de tattoo die je wil. Probeer deze dan ook meteen op te slaan of te screenshotten als je de tattoo van je leven spot op het internet. Schrik niet als het enkele

maanden duurt vooraleer je afspraak kan ingepland worden. Zo heb je bij Feralis Artwork een wachttijd van drie maanden, wat ongeveer het gemiddelde is. De drie maanden wachttijd tussen het vastleggen van en de afspraak zelf kan je gebruiken om te sparen, want tattoos kosten geld. Hoeveel precies hangt af van de complexiteit van het ontwerp, de grootte en de plek waar je de tattoo wil plaatsen. Je kan dus niet zomaar op voorhand zeggen: 'zo'n tattoo zal zoveel kosten'. "We krijgen bijvoorbeeld vaak de vraag naar de kostprijs van een sleeve. Dat is hetzelfde als vragen: 'Hoeveel kost een auto?'. Wil je een tweedeurs of vierdeurs? Wil je airco of geen airco?" Tattoos zijn maatwerk waar heel wat zaken bij komen kijken. "Als je bijvoorbeeld veel kleine tekeningen in een sleeve wilt, in de plaats van grotere vlakken, gaat het meer kosten omdat het langer duurt. De prijs hangt ook af van de regio waarin je je bevindt. In een stad zoals

“

We krijgen bijvoorbeeld vaak de vraag naar de kostprijs van een sleeve. Dat is hetzelfde als vragen: 'Hoeveel kost een auto?'. Wil je een tweedeurs of vierdeurs? Wil je airco of geen airco?

Gent liggen de huurprijzen veel hoger en betaal je ook meer voor een tattoo. Als je iemand vindt die je thuis op de keukentafel komt tatoeëren, ga je geen €100 per uur betalen, maar de tattoo zal dan ook navenent zijn.” (lacht)

AUWTCH!

Tattoos doen pijn. Mensen die dit tegenspreken, liegen. Al is de ene plaats natuurlijk wel pijnlijker dan de andere. De armen en benen zijn het minst pijnlijk, plooitjes en knoken niet meegerekend. Zieltjes met een lage pijngrens vermijden best de handpalmen, ribben, elleboogplooien, en plaatsen met veel spiermassa zoals de bovenkant van de bilspeer en de kont. Pijn is natuurlijk iets dat van persoon tot persoon verschilt. Als voorbereiding zorg je best dat je goed gegeten en geslapen hebt. Wat zeker valt af te raden is het smeren van een lokale verdovende zalf. Deze zorgt er namelijk voor dat de huid op een foute manier wordt

gemanipuleerd en maakt het tatoeëren moeilijker.

Wees ook eerlijk tegenover jezelf. Als de pijn je te veel wordt en je voelt dat je gaat flauwvallen, zeg het dan. “Veel mensen proberen stoer te doen door zich sterk te houden omdat ze getatoeëerd worden door iemand die al zwaar getatoeëerd is. Zij denken: ‘die heeft dat allemaal al geïncasseerd, dus die gaat mij flauw vinden als ik pijn heb.’ Maar dat is helemaal niet waar, ik heb *gebleit* als een baby wanneer ik mijn laatste tattoo liet zetten.” Weet dat je tattoo-artiest

geen sadist is. “Ik heb liever dat iemand op tijd aangeeft dat hij/zij zich niet goed voelt en om een cola vraagt, dan dat iemand flauwvalt en ik die daarna een cola moet geven.”

HOW TO AFTERCARE?

Eens je je ontwerp en artiest gevonden hebt, is de volgende stap de afspraak vastleggen. Plan deze niet zomaar in je eerstvolgende vrije dag, maar houd ook rekening met de weken na je eventuele afspraak. Een week later gaan zonnen

op het strand of een trektocht doorheen Schotland vermijd je best. “De eerste drie weken hebben een grote invloed

“

Tattoos zijn als Ferrero Rochers en paprikanootjes: eens je begonnen bent kan je er niet mee stoppen.

op hoe je tattoo er later zal uitzien, het is dus heel belangrijk om dat genezingsproces goed op te volgen. “Elke shop heeft zijn eigen routine, maar het belangrijkste is om te luisteren naar wat je tattoo artiest je adviseert. Deze basisregels hou je best in het achterhoofd na het plaatsen van je tattoo. Ga tijdens de eerste weken niet naar het zwembad, vermijd strakke kleding zoals een spannende jeans, gebruik de zalf die je aangeraden werd en draag er goed zorg voor. “Ik hoor vaak van klanten die eerder naar een andere tatoeëerder gingen: ‘Mijn vroegere tatoeëerder zei me dat ik mijn tattoo drie dagen in plastic ingepakt moest houden.’ Naar mijn mening is dat niet correct, maar als ze daarover een andere mening hebben,

“

De eerste drie weken hebben een grote invloed op hoe je tattoo er later zal uitzien.

zullen zij daar ook wel hun redenen voor hebben. Voor mij is dat een schaafwonde die niet zal genezen wanneer die dichtgeplakt wordt. Dan kan dat niet ademen. Er zijn dus heel wat richtlijnen die ik probeer mee te geven aan klanten.”

WANNEER? EXAMPERIODE!

Als je van plan was een tattoo te laten plaatsen, zijn de blok en examenperiode eigenlijk ideaal. Je kan dan drie weken stilzitten en je tattoo dagelijks hydrateren. Waarvoor een examenperiode allemaal niet goed kan zijn!

Stel dat je je tattoo in de eerste weken goed verzorgt, maar een lijntje is toch niet helemaal goed genezen, geen nood, de meeste shops geven je gratis bijwerking. “Wij bieden deze service aan, stel dat je bijvoorbeeld ergens een lijntje hebt weggekrabd in uw slaap. Het kan ook aan mij liggen dat ik niet diep genoeg heb gezeten, dan mag je na een maand gewoon opnieuw langskomen, dan werk ik dat gewoon gratis bij. Dat is iets wat de meeste shops doen. Het kan altijd gebeuren dat er zoiets aan de hand is, maar dat is wel snel opgelost.”

EENTJE IS GEENTJE

Tattoos zijn als Ferrero Rochers en paprikanootjes, eens je begonnen bent kan je er niet mee stoppen. “Dat is zo, absoluut. Ik heb ook veel klanten die zeggen: “Oh ik wil maar één tattoo”, en dan twee weken of twee maanden later staan ze hier terug voor een nieuwe afspraak. Dat gebeurt wel.” Wees dus verstandig en bezint eer ge begint. Denk na over welke stijl je wilt, want verschillende stijlen los door elkaar kunnen bijvoorbeeld minder mooi zijn dan één en dezelfde stijl voor al wat op je lijf staat. Wil je enkel kleurentattoos, of enkel zwart? Vele kleine of liever enkele grote? We moeten je vast niet vertellen dat wanneer je je een tattoo op je linkerbovenbeen laat zetten, je op dezelfde plaats geen andere meer kan zetten. Tenzij je er een cover-up op laat zetten.

ADVERTENTIE

SHOPLIFTERS

van Hirokazu Kore-Eda

Studio Skoop

5 CINEMA'S + FILMCAFÉ

Auteurs- en wereldfilms in de beste omstandigheden

Digitale cinema in een uniek kader

En een vree wijs café met 'coole' drank en muziek

Sarah Vanrenterghem schreef dit gedicht voor *Schamper*. Ze studeert communicatiewetenschappen aan de UGent. Wil jij je gedicht ook in *Schamper*? Stuur dan een mailtje naar cultuur@schamper.be.

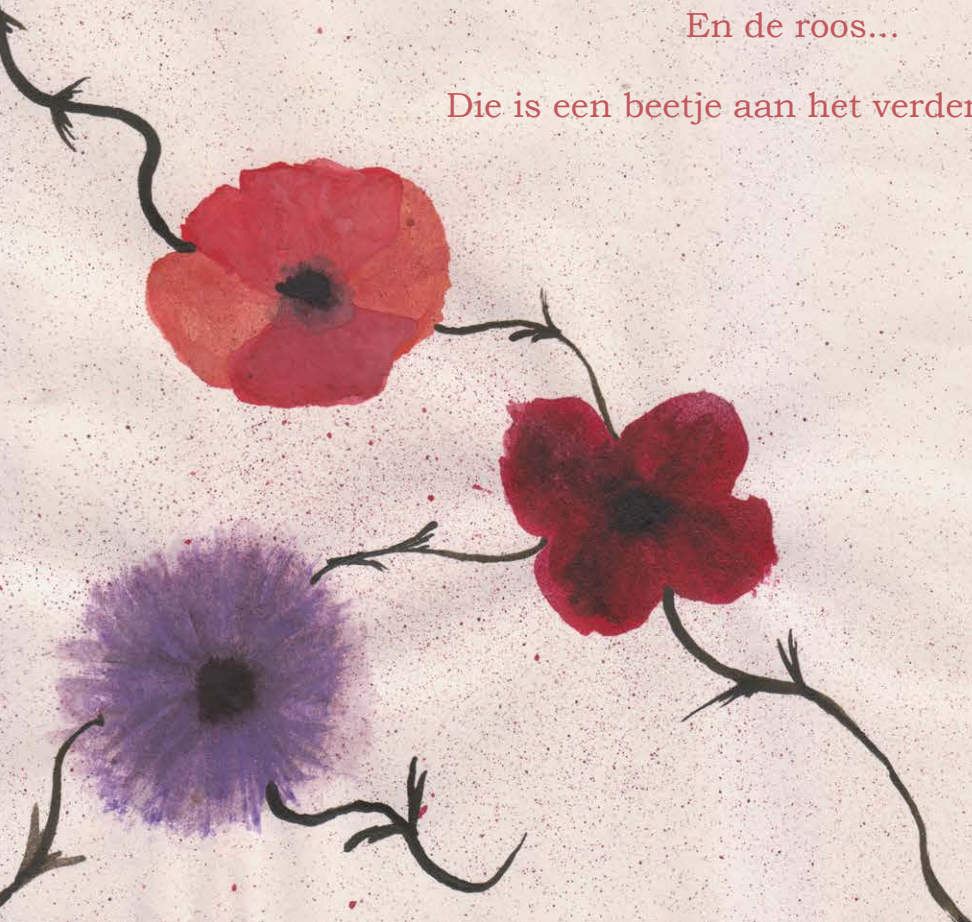
door Sarah Varenterghem
illustratie door Vincence De Gols

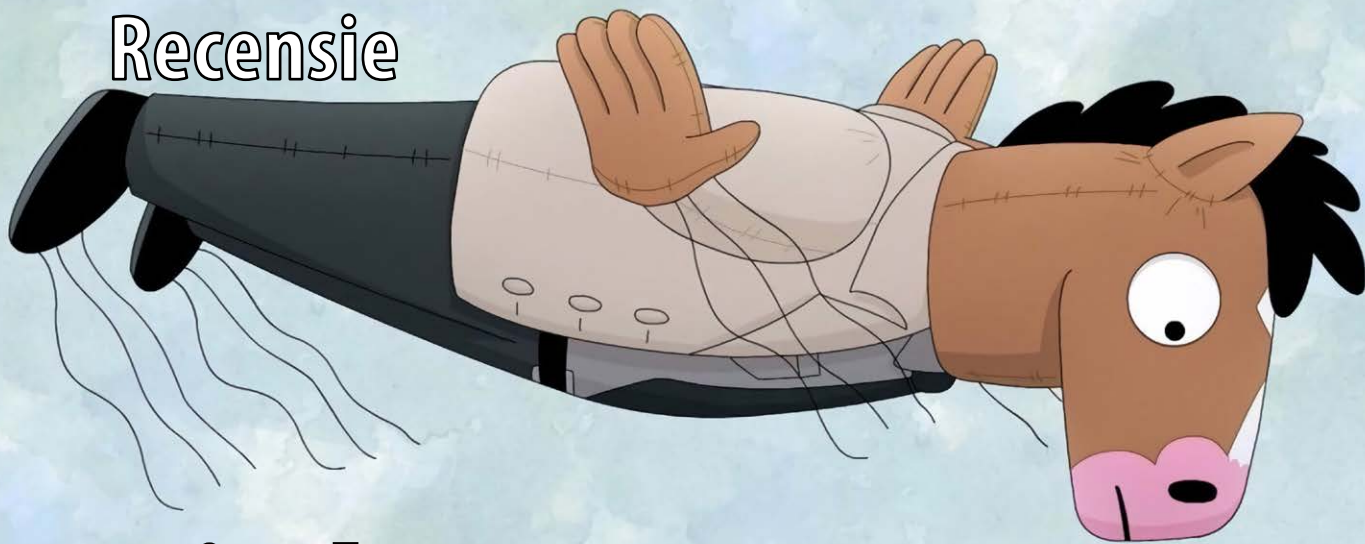
Ik schrijf over bloemen.
Kleuren,
vormen,
contouren,
schaduwen,
die een landschap
en soms een keukentafel
net iets mooier maken.

En die bloemen,
die verwelken
maar niet voor elkaar.

Madeliefje
verwelkt voor de tulp.
Maar ondertussen
verwelkt de tulp
voor de roos.
En de roos...

Die is een beetje aan het verder pronken.

Bojack Horseman

IN DE JAREN 90 WAS IK RELEVANT

door Keanu Colpaert

Wie had ooit gedacht dat de emotionele *struggles* van iemand die meer man dan paard is een realistischer beeld zouden geven van allerlei mentale problemen dan **Oprah**, **Dr Phil** en *13 reasons why* samen? Met een topcast, waaronder **Will Arnett**, **Alison Brie** en gastoptredens van **Angela Bassett**, en met een fenomenaal script, haalt deze serie emoties los waarvan je vergeten was dat je ze had.

De serie gaat over het gelijknamige hoofdpersoonage, **Bojack Horseman** en zijn dulle fratsen als doorleefde en uitgespuwde ex-hollywoodster, vooral bekend uit het jaren '90-programma *Horsin' Around* (*pun intended*). De vijf seizoenen volgen zowel zijn leven als dat van een brede waaier aan achtergrondpersonages, bestaande uit een immer veranderende en toch vaak terugkerende cast van vrienden, familie, rivalen of betaalde hulpjes in een knotsgek plan. Doorheen de seizoenen leren we Bojack echter écht kennen. Toegegeven, hij leert ook zichzelf kennen wanneer hij leert dat dit proces van telkens weer de boel verkloten, het dan weer moeten oplossen en tussendoor je problemen verzuipen in feestjes en drank misschien toch niet zo gezond is als hij eerst dacht.

Daarnaast zorgt de enorme diversiteit aan personages, die trouwens allemaal deftig voorgesteld en uitgediept worden, dat er zeker wel eentje tussen zit waar de kijker zichzelf in herkent. Misschien zelfs meerdere. De hoofdpersoonages hebben ook allemaal hun korte kantjes en zijn, zelfs al zijn ze vreemd gekruist met dieren, zo menselijk dat ze zo uit de echte wereld zouden kunnen geplukt zijn. Hét voorbeeld bij uitstek hiervan is natuurlijk Bojack zelf, maar ook zijn manager (**Princess Carolyn**), rivaal (**Mr. Peanutbutter**) en beste

vriendin/ghostwriter **Diane** krijgen meer dan genoeg *screen time*, waardoor je hen ook als echte mensen leert zien en niet gewoon als achtergronddecoratie voor wat er in het leven van Bojack gebeurt.

De serie slaagt erin relevant én grappig te zijn. Wanneer vrouwen wapens beginnen dragen om af te geraken van alle seksuele intimidatie waarmee ze op straat geconfronteerd worden, verbant het politiek hoofdorgaan van de staat Californië (dat overigens volledig uit blanke, oude mannen bestaat) blijkbaar liever wapens dan dat ze vrouwen met respect en waardigheid behandelen. Schrijnende satire, die je tussen het lachen door wel met een wrang gevoel achterlaat.

Bovendien is de emotionele diepgang die deze serie siert, ongekend in deze tijden. De verhaallijn is per seizoen altijd uniek en kan los van de andere bekeken worden. Het overkoepelende thema van Bojacks gevecht tegen zijn eigen teleurstelling en pijn wordt prachtig uitgesponnen over de vijf seizoenen. We zien echter niet alleen een beeld van een hyperbekende man (of paard) die zijn eigen leven constant verkloot en weer moet opbouwen. We zien vooral een beeld van een persoon die, hoe hard hij ook probeert de juiste keuzes te maken, toch altijd weer op een verkeerd spoor terecht komt omdat hij de geesten van het verleden niet kan achterlaten en zijn brein hem dwingt om iedere negatieve spiraal helemaal tot het dieptepunt te volgen. Hilarisch, maar emotioneel dieper dan in deze tijden gewoon is. *Bojack Horseman* is dé serie voor iemand die tijdens de examens eens een goed verzetje en wat begrip nodig heeft.

LIEGENDE REPORTER

Suske en Wiske gaan naar de Unief

EEN NIEUW HOOFDSTUK VOOR TWEE STRIPFIGUREN

tekst en illustratie door Daan Van Cauwenberge

Met de hulp van twee geëngageerde studenten gaan twee Belgische stripiconen, 73 jaar na hun geboorte, eindelijk naar de universiteit. Om hen klaar te stomen hebben de twee personages een nieuwe *look* en naam gekregen. Wij spraken met Studio Vandersteen over deze grootse plannen.

"De Vlaamse student denkt dat strips voor kinderen zijn", aldus **Koen Vandersteen**, huidig CEO van Studio Vandersteen, bekend als thuisbasis van de Suske en Wiske-strips. "In Amerika, Frankrijk of Japan zie je dat strips worden gelezen door mensen van alle leeftijden. Maar bij ons is het als tiener plots niet meer 'cool' om eens een Suske en Wiske-album te lezen. Dat is natuurlijk erg jammer, want zo mist een groot deel van de populatie onze mooie verhalen. En mist onze portemonnee hen natuurlijk ook." (*lacht*)

Studio Vandersteen had al eerder een poging gedaan om Suske en Wiske een *make-over* te geven voor een ouder publiek. In *Amoras* stal een oudere versie van de twee helden de show, al dacht het grote publiek daar anders over. "Wij zijn de eersten om toe te geven dat *Amoras* een grote flop was", wordt ons door Vandersteen verteld. "We waren te ver verwijderd van de jeugd van vandaag. *Allez* ja, het was misschien een beetje dwaas om te denken dat een stel oude tekenaars iets wist van wat er vandaag de dag hip is hé."

Om zo'n zelfde flop tegen te gaan besloot Vandersteen deze keer een wedstrijd te organiseren onder de studenten. Jongeren over het hele land kregen de kans hun ideeën over de verouderde stripfiguren op te sturen, waarna uit die voorstellen Studio Vandersteen de versies koos die enerzijds het hipst waren en anderzijds het

dichtst aanleunden bij de originele personages. Ook leuk: de winnaars studeren allebei aan de UGent!

Het Wiske-design werd gewonnen door **Lente Dela Foiette** (20), derde bachelor Kunstwetenschappen. "Ik was heel blij toen ik hoorde over de wedstrijd," vertelt ze ons enthousiast, "want ik zat al jaren met een idee in mijn hoofd om van Wiske een realistischer personage te maken. Als kunstwetenschapper heb ik veel respect voor het Belgische striplandschap, maar je kunt het moeilijk inclusief noemen. **Jommeke, Kiekeboe, Nero, Kuifje**: allemaal blanke heteromannen, waar vrouwen steeds een bijrol moeten spelen. Je kunt hoogstens beweren dat Jommeke misschien aseksueel is en dat Kuifje duidelijk nog in de kast zit."

"Wiske leek me daarom het ideale personage om de Belgische strips eindelijk een inclusiever karakter te geven. Ik heb hem/haar *non-binary* gemaakt. Dat bleek niet zo moeilijk te zijn: een strik minder en een broek meer doet al wonderen! Ik heb hem/haar ook de naam **Ciske** gegeven, om op die manier mensen op speelse wijze op hun eigen privileges te wijzen."

Heel anders is het Suske-design, dat werd ingezonden door **Adelheid-Reinout van den Bosschen-Welvaert** (22), tweede bachelor Rechten. "Ja, ik ben de wedstrijd eigenlijk toevallig tegengekomen. Een goeie maat van mij had mij daarin getagd op Facebook: '*Wajow* Adel, jij bent *fokking* grappig, doe daaraan mee!' Eerst was mijn idee om Suske te veranderen in 'Soske', omdat hij een rode T-shirt draagt en over alles zit te janken. Maar dat vond Koen veel te politiek."

"Maar dan had ik zoiets van '*Tiens, Suske, da's nu toch echt ne woes.*' En ja, daar komt het idee voor **Woeske** vandaan. Ik heb eigenlijk niet veel veranderd aan het personage. Zijn rode T-shirt heb ik roos gemaakt, maar aan zijn karakter heb ik niet veel veranderd. Want ja, hij was al *ne woes*."

De Avonturen van Ciske en Woeske zijn binnenkort te verkrijgen, maar in de tussentijd kun je nog altijd deelnemen aan de wedstrijden om **Lambik, Sidonia** en **Jerom** een *make-over* te geven.

De liegende stagiair

door Emilie Devreese

"Of ik al begonnen ben met blokken voor de examens? Ja hoor, willen jullie mijn voorbereiding zien?" Ella, overenthousiaste eerstejaarsstudente Geschiedenis, toont ons trots haar exemplaar van *Historici en hun Métier*. Wanneer ze het boek openslaat, krijgen we bijna spontaan een epilepsieaanval van de groteske mix aan fluokleuren die ons tegemoet straalt. "Op deze manier heb ik al mijn cursussen én samenvattingen al gestructureerd", glundert Ella. "Ik heb er een heel systeem voor ontwikkeld: alle belangrijke namen krijgen een roze kleur, minder belang-

rijke personen oranje. De essentie van een paragraaf duid ik in het geel aan, maar zaken die duiding geven bij die essentie onderstreep ik dubbel in het groen. Niet te verwarren met concrete voorbeelden die de essentie van een paragraaf illustreren: die worden in het blauw gemarkeerd. Belangrijke details krijgen dan weer een pastellila kleur, en voorbeelden bij die nuances zet ik in het zachtroze." Of Ella weet dat het wetenschappelijk bewezen is dat markeren niet per se helpt bij het verwerken van leerstof? "Ik bemoei me toch ook niet met jouw studiemethode? Flikker

op en krijg de tering, man!" Ze gooit ons haar samenvatting van Historische Kritiek, die haast even lijvig is als de originele cursus, naar het hoofd. We grissen hem haastig mee terwijl we wegvluchten, want we zijn er zelf nog niet aan begonnen en hebben gehoord dat je voor dat vak ook wel slaagt als je gewoon de samenvatting leert. De epilepsieaanvallen nemen we er wel bij. Twee maanden later treffen we Ella op de hogeschool. We studeren allebei Communicatiemanagement.

ENQUETE LESOPNAMES?

GENTSESTUDENTENRAAD.BE/ENQUETELESOPNAMES

